

І чужому навчається,
І свого не чуриться...
Т. ПІВЧЕНКО

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
HENDERSON 4-0237
HENDERSON 4-0807
УНКОСО: HENDERSON 5-8740
— Тел. з Нью Йорку: —
BARELY 7-4125
УНКОСО: BARELY 7-5337

КОНГРЕС ВІДНОВИВ І ПРОДОВЖУЄ ПРАЦЮ

ЛІКАРСЬКА ОПІКА ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ ОСІБ І СПРАВА ВИБОРЧИХ ОКРУГ — ГОЛОВНІ ПРОБЛЕМИ ДО ВИРІШЕННЯ

Вашингтон. — Після відпочинку у зв'язку з Демократичною Конвенцією Конгрес почав працювати в понеділок 31-го серпня і старіше буде поглядати на найважливіші справи ще на цій сесії. В політичних колах сподіваються, що найбільш важливі справи Конгресу будуть виповнені завдання боротьбою між демократією і республіканцями, бо обидві партії хочуть мати вплив на виборчий кампанію, яку можуть вважати за вже розпочату після пікніку в Тексасі, де промовляли обидва демократичні кандидати Л. Б. Джансон і Г. Г. Гомфрі. Уряд хоче, щоб 88-й Конгрес на своїй другій сесії вирішив ще такі важливі для нього справи, як лікарська і шпитальна опіка для старших віком осіб в рамках соціального забезпечення та проблема нових виборчих округів, які були згідні з числом населення, як про це рішив аже Найвищий Суд США. Саме в цих справах республіканці є проти урядових пропозицій, і тому можна передбачати гарячу боротьбу, вислід якої не є певний, бо південні демократи підтримують в цих справах республіканську меншість. Дехто з конгресових провідників передбачає, що праця Конгресу протягнеться аж до жовтня. Але члени обидвох партій будуть старатися якнайшвидше закінчити другу сесію 88-го Конгресу, бо всі 435 конгресменів та 35 сенаторів старяться про перевибори і хотіли б якнайшвидше бути на місцях та вести виборчу кампанію. В понеділок мала початися дебата над законопроектом про медичну допомогу для старших осіб. Уряд хоче, щоб Сенат змінив прийнятий Палатою Репрезентантів законопроект, згідно з яким були б збільшені старечі пенсії на 5 відсотків і не було б лікарської опіки в рамках соціального забезпечення. В праці Сенату тепер сенатор Гюберт Г. Гомфрі виступає вже як демократичний кандидат на віце-президента. Гомфрі починає свою працю в Сенаті тим, що в 1949 році він був законопроект про лікарську опіку, який був подібний до теперішнього урядового проекту, але тоді Конгрес за президенту Гаррі С. Трумана відкинув цей пропозицію. Сенатор Беррі Голдвотер, республіканський кандидат на президента, є проти того, щоб лікарська опіка була в рамках соціального забезпечення. Проти цього законопроекту є і вище-президентський республіканський кандидат конгресмен Вільям Міллер. В Сенатській Комісії не вдалося змінити прийнятий Палатою законопроект, але демократи намагалися зробити це в повному Сенаті. Але в політичних колах гадають, що якби навіть Сенат змінив цей законопроект по думці урядової програми, то Палата Репрезентантів не схоче затвердити змінений законопроект, хіба, що президентом Л. Б. Джансоном відстоює з добути для цього проекту підтримку голови Палати Комісії Спосібів і Засобів, конгресменів та Аризоні — Вібура Л. Міллера. Сенат має вирішити проєкт, щоб новий розподіл виборчих округів відклався на один рік. Конгрес має ще вирішити закон про асигнування \$3,600,000,000 на допомогу закордонно, проти чого є деяка опозиція, і то з боку демократів.

Негритянські заворушення у Філадельфії спричинили мільйонові матеріальні втрати

Зупинивши поліцейське авто, молоді негри, учасники заворушень, перешкоджають поліції у встановленні порядку на одній із вулиць Філадельфії.

Філадельфія. — 29-го серпня в північній частині Філадельфії 125 бльоків були під гострою поліційною контролею, бо попередньої ночі в цій частині міста були негритянські заворушення, внаслідок яких було заарештованих 312 осіб, число поранених становить 248, в тому є 66 поліцейських поготівля було і в неділю 30-го серпня, і 1500 поліцейських додали про порядок в негритянській частині міста, в якій є будинки університету Темпел. Причини заворушень не була важлива. Поліція не казала негритянському подружжю вийти з авто, яке запарувало було рух на вулиці. Жінка не хотіла вийти з авто і поліцейські витягнули її з нього. Це спричинило бійку, яка перемістилася в бійку між негритянським населенням та поліцією. Пограбовано під час ночі коло 150 крамниць. Треба згадати, що негритянську жінку витягнули з авто і один негритянський поліцейський зловинив грабували на ширшу скалку. Один чоловік тягнув софу з магазину меблів, а жінка несла цілий мішок жіночої одягу. Негритянські провідники домагаються, щоб Федеральне Бюро Інвестицій перерело слідство, бо ці грабунки виглядають на організовану акцію, а не на відрукування виступ населення.

СТОРИНКИ МОЛОДІ У „СВОБОДІ“ ТА ЗАКРІПЛЕННЯ СПІВПРАЦІ МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З УНІОСОЮМ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ ОКРЕМИХ НАРАД НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — Одинадцять років тому започатковано публікувати у „Свободі“ — на четвертій сторінці англійською „Українського Тижневика“ окремі сторінки для молоді, загальна кількість яких зростає тепер до восьми: „Студентське Слово“ Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), „Платова Ватра“ Організації Української Молоді Плат, „Шлях Молоді“ Спілки Української Молоді Америки, „Літопис ОДУМ“ — Об'єднання Демократичної Української Молоді „Український Спорт“ — Союзу Українських Американських Спортивних Товариств, „Сторінка Зарев“ — Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево“, „Сторінка ТУСМ“ — Т-ва Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського та „Промінь“ — Молодих Українських Націоналістів. Ці сторінки редагують окремі редактори чи редакційні колегії цих організацій, які сторінки користуються, і їх головним завданням було і залишається — інформувати найширші кола читачів „Свободи“ й українського громадянства про діяльність цих організацій молоді та бути своєрідним посередником між молоді і старшим громадянством. Річниця цих сторінок є сьогодні одним, найважливішим джерелом інформації про активність наших молодечих організацій як і одним з найбільш промовистих свідчень їхнього розвитку. Іхній вітальності та їхньої багатобачності служби для своїх членів, для української громади й української справи. За весь час існування та публікації цих сторінок прибиралося багато всьляких справ і проблем, що вимагали спільного обміркування та спільного устаткування. В тій цілі минулої суботи, 29-го серпня, відбулася на Союзівці окрема конференція представників поодиноких молодечих організацій, які мають свої сторінки в „Свободі“, та редакторів цих сторінок з представниками редакції „Свободи“ й репрезентантами УНКОСО, що сам — як це стверджено під час наради — є найбільшою організацією молоді. Бо нараховує 26,000 в своїх рядах. В нарадах, які відбулися в

Хрущов проти „Тижня Поневолених Націй“

Прага. — Нікіта Хрущов, перебуваючи в Чехословаччині у зв'язку з святкуванням 20-річчя повстання на Словацькій провінції проти нацистів, висловив у Банській Вистриці промову, в якій, між іншим, лаявся проти щорічного проголошення в Америці Тижня Поневолених Націй. Він твердив, що в Східній Європі немає ніяких поневолених народів, що ніхто нікому комуністичної влади силою не накидав та що тамешні народи „добровільно“ взяли союзовську систему, і тому назвав „безглуздими“ гасла визволення. Проводячи таку цинічну пропаганду, що заперечує історичним фактам, Хрущов водночас прославляв словаків, які 29 серпня 1944 року роз-

Луку Кизю знали із посту постійного представника УССР при ООН

Київ. — Згідно з повідомленням, надрукованим на 4-ій сторінці київської „Радянської України“ з дня 25 серпня ц. р., „Рада Міністрів Української РСР звільнила тов. Кизю Л. С. з поста постійного представника при ООН у зв'язку з його переходом на іншу роботу“. Водночас із цим повідомленням, що ця жа рада міністрів признала на цей пост якогось „товариша“ С. ЗДА.

Звеличники Люмумби з'єднались у боротьбі проти режиму Чомбе в Конго

Леопольдівль. — Колишній віце-прем'єр в першому уряді самостійного Конго за прем'єра Патріса Люмумби, Антуан Гізенга, звільнений в минулому місяці з'явився у ході акції „національного замирення“, проголосив заснування нової Партії Об'єднаних Люмумбістів, заповнюючи волюнтаризм безпощадну боротьбу проти режиму прем'єра Мойсея Чомбе. Гізенга, як колишній Люмумба, є комуністом і користується підтримкою з боку СССР та комуністичних африканських „неутральних“ країн. Тим часом в Конго далі ситуація хаотична. Первісні війни, наче б державне військо відбрало в партизанів місто Альберталь — виявилось неправдивим. Хоча конголезький уряд заперечує, наче б він наймав чужих військ, а конголезька преса заперечує всі війни про внутрішній конфлікт, проте б Леопольдівль приваблюють шораз нові гурти військ добровольців, що найнялись до конголезького війська, становлячи окремі військові з'єднання. Два білі пілоти, бельгійці і жид з Ізраїлю, згинув під час авіаційного лету.

Доповіді проф. Л. Добрянського і проф. Р. Смал-Стоцького та концерт мистецької самодіяльності працівників оселі були атракцією минулого кінця тижня на Союзівці

Союзівка, Кергонскон, Н. І. — В рамках Курсів Українознавства, що відбуваються на цій оселі, як і кожного року, заходами УНКОСО, відбулися тут наприкінці минулого тижня доповіді видатних американських укрїнських науковців і громадських діячів, призначені для студентів курсів і для широкої громади гостей і відвідувачів Союзівки. В п'ятницю увечері виступав тут із доповіддю про завдання й роль українців у вільному світі голова УККА і професор Джорджанський університету Лев Добрянський і в суботу доповідь про Шевченка і завдання української молоді в Америці вів професор Маркеттський університету Роман Смал-Стоцький. Він промовляв також на вечорі-концерті, що відбувався тут в суботу 29 серпня, вголосуючи в першій частині цього концерту, присвяченого 150-річчю з дня народження Шевченка, промову на тему „Шевченко — наш сучасник“. На дальшу програму цього концерту, що його відкрили та проводили проф. І. Задорожний, що його виконали в

ПЕЙПІНГ ВІДКИДАЄ ЗАПРОШЕННЯ МОСКВИ НА З'ЇЗД КОМУНІСТІВ

Гонг Конг. — Комуно-китайська преса і радіо оприлюднили в минулу неділю 30 серпня ц. р. обширну відповідь китайської комуністичної партії у відповідь за запрошення союзовської компартії прибути на „підготовчу“ конференцію 25-ох комуністичних партій до Москви на 15 грудня ц. р. Китайські комуністи лають при цій нагоді однаково на більшовиків, як і на „американських імперіалістів“. Вони заявляють, що ніколи не „дадуть себе захопити ані на гарні слова, ані на погрози“ більшовиків та що дадуть собі справу, що коли б прибули на „схизматичний“ з'їзд до Москви, то тим самим визнали б Союзовський Союз, як „партію батьківської партії“. Китайські комуністи закликають більшовиків просто „брехню“, якою є більшовицьке твердження, ніби вони — більшовики — скликають до Москви з'їзд не для розколу комуністичного руху, а його з'єднання. Водночас ки-

У Південному В'єтнамі урядус цивільний „діючий прем'єр“

Сайгон. — Цивільний політик д-р Нгуєн Хуан Онг, колишній віце-прем'єр для економічних справ, склав публічну заяву, що він є тимчасовим діючим прем'єром на час, поки генерал Нгуєн Кан повернеться до влади. Названий генерал, голова створеного двадцять років тому вільного трикутника, буди-то діваст „Філіппін“ й першою заламаної та вийшов з недалекого літництва на лікування і відпочинок. Які функції залишилися за двома іншими генералами, членами військового трикутника, не було ясно подано на пресовій конференції, що її скликав Нгуєн Хуан Онг, колишній вихованець американських вишніх шкіл. В Сайгоні настав спокій після того, як убито війська, зокрема парашутистів, що здавлені дальших вуличних завору-

У Токіо відбуваються японсько-американські військові наради

Токіо. — Головний командир американських збройних сил в тихо-океанському обширі, адмірал Грент Шарп, прибув до Токіо на чотирьохденні наради Американсько-Японського Дорадоного Комітету Безпечки. Хоч ця перманентна установа вже й раніше перевела кілька нарад щодо політично-військової ситуації на Далекому Сході і в Півдні Азії, проте до теперішніх нарад прив'язують особливе значення з уваги на загострену ситуацію в Південному В'єтнамі і в Ляосі та на проголошення Японією солідарності з американським виступом проти Північного В'єтнаму в затоці Тонкіну. Японсь-

У СВІТІ

● У Швейцарії судили керівника кінематографічної ескадри, яка накручувала дешетарський фільм на убивстві чорнополю, який застрелив американського лейтенанта чеського воєнського Вернера та німецького молодого лейтенанта Барбі Геннебергер. Керівників ескадри закинуто, що він зловживав пересторогою перед небезпечною лавиною.

● Західно-німецький тижневик „Вік“ приніс сенсаційну вістку, що одна з ковальниць партії в уряді Західної Німеччини, Віліяна Демократична партія виготовила програму, яка поручає виконати поділ Німеччини, зростає амбіція мати свою автономну зброю та закіндувати центри антикомуністичної пропаганди в змину за скасування внутрішньої — берлінської муроу та ризигацію східно-німецького диктатора Вальтера Удбихта.

● У Франкфурті в Західній Німеччині, на судовій розправі проти 200 сторінок і членів адміністрації капету в Освенцимі, польський свідок Тадеуш Шенчик, колишній в'язень того лагету, оповів про одного німецького старшину, який не міг стерпіти від страху у тодішній капеті, нервово заламався і кинув геть свою пістоль і швидко викривав, що не хоче брати участі в таких злочинах. Той старшина зник і його, мабуть, розстріляли.

Клер Лус не буде кандидувати на сенатора від Консервативної партії в Нью Йорку

Нью Йорк. — Пані Клер Бут Лус повідомила, що вона відкликає свою кандидатуру на члена Сенату від Консервативної партії. Одноразово Чарльз Райс, віце-президент Консервативної партії, заявив, що на її місце буде кандидатів Генрі Паолуччі, професор історії та політекономії в Алона коледжі. Ш. Райс зробив це повідомлення в Сара-тога Оупрінг стейті Нью Йорк, де 31 серпня розпочалася

Помер Кость Кононенко — відомий економіст і політичний діяч

Бунтон, Н. Дж. — В п'ятницю 28 серпня раком о годині 10-й помер тут на 75-ому році життя професор Константин Семенович Кононенко, відомий український економіст і суспільно-політичний діяч. Народжений на Слобожанщині 1889 року, уже з молодих років увійшов у політичне життя. В 1917—1918 роках був членом Української Центральної Ради від партії російських соціал-демократів (меншовиків), в 1919—20 роках працював як директор Харківського Союзу сільсько-господарських кооперативів, в 1921—24 завідував відділом народного господарства земельних справ УССР і в 1924-1930 рр. був директором Всеукраїнського сільсько-господарського банку і референтом держплану УССР. Емігрував

В АМЕРИЦІ

● Власники різних бізнесів в Атланті Сіті одностайно заявляють, що Демократична Конвенція в минулому тижні зовсім не спричинила якогось надзвичайного руху в цьому місті, і прибутки власників готелів, ресторанів та інших крамниць були в тому тижні менші, як звичайно бувають під час нормального сезону в цьому літньому місті надморською висотою.

● Колишній голова Демократичного Крайового Комітету Джеймс А. Фарлі, який був гостем в Білому Домі, заявив жур-

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразно застеріг дозволити редакційну коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Без змін

Навіть найприхильніші до Демократичної партії американські часописи погоджуються, що її минулотижнева конвенція в Атлантик Ситі була — нудна. Деякі коментатори саркастично зазначають, що владисто демократичні лідери повинні бути адячі сенаторові Голдвотеру і "бунтарській" делегації із Міссісіпі, бо атаки проти "екстремізму" Голдвотера і спір за мандат від стейту Міссісіпі були єдиними моментами, що трохі оживляли конвенцію. До суттєвих розмовних точок тієї конвенції зараховується і появу вільних знімальних машин в уніформах гітлерівського зразка із свастиками на рукавах, які хотіли демонструвати проти Ліндона Б. Джансона на конвенційній залі. Але ними швидко заволоділа поліція. Нецікава з політичного погляду атмосфера демократичної конвенції стояла в ризикі суперечності до імпонуючих цифр учасників: 5260 делегатів і їх заступників, даліх 20 000 осіб на велепенській залі і галеріях — в те часе треба включити тисячі журналістів, фотографів та персонал телевізійних станцій, і, врешті, круто чверть мільйона гостей, що прибули до Атлантик Ситі у зв'язку з конвенцією.

Політична однонаступність проявилася в тому, що, владисто, не було ні одної ділової справи, за яку відбулася б виміна розбіжних думок. Не було нових проблем і ніяких нових осіб. Не було також тієї персональної боротьби, що точилася за кулісами демократичної конвенції в 1960-му році — між Дж. Ф. Кеннеді і Л. Б. Джансоном, — не було й того захоплення, яке характеризувало згадану попередню конвенцію, де центральною фігурою була фанатична, інтригуюча постать молодого сенатора Джана Ф. Кеннеді. На минулотижневій конвенції прийнято платформу, зворувану на попередній. Ні в одній ділянці державного життя конвенція не піддала під дискусію і критику політику однопартійного Уряду. Правда, кожний американський президент, без уваги на його партійну приналежність, з президентом країни і цілого народу, а не одної політичної партії. Тому в таких ділянках, як закордонна і оборонна політика, Президент намагається діставати апробату від обох партій, заступлених у Конгресі. Все ж, характер кожного уряду і його політики відзеркалює традиційну філософію переможної партії.

Минулотижнева демократична конвенція насправді ствердила, що нічого шукати нових гасел, нових проблем і нових програм, ані ж нових осіб, коли всі опитування газет і приватних агентств виявляють незахищену партію силу в громадянстві. Кампанія, ведена на базі попередньої платформи, дала Демократичній партії виграш, хоч і найменшою в історії Америки більшістю голосів, проте виграш. Джана Ф. Кеннеді не стало, але під фігурою його законодавчої програми Ліндон Б. Джансон веде власну кампанію. Партія вірить, що гасла миру і доброту, збройної готовості, але розважливості та обережності політики, — що ці гасла здобудуть знову більшість у виборах і що найлегше буде перемогти цьогорічного республіканського противника, дискредитуючи його в очах виборців, як екстреміста і необачного ризиканта.

Коли нема змагання докола нових гасел і проблем, коли нема елементу боротьби, то громадянсько-політичному життю завжди загрожує застій. Відслід і "нудна" на демократичній конвенції. Але в політиці рішас її вислід. Якщо слухним виявиться 3-го листопада 1964 року, що американський наріз затвердив програму партії і політику Уряду з років 1961 - 1964, то й правильно було, що демократична конвенція в Атлантик Ситі не шукала ніяких сенсацій.

Хрущовські "словаки"

В совєтській і сателітній історіографії та публіцистці багато уваги присвячувано досі ролі й успіхам народних, мовляв, повстанських рухів, що почали виникати наприкінці другої світової війни на територіях, окупованих німецькими військами — в західних областях України, на Словаччині, в Угорщині. В усіх публікаціях на цю тему підкреслювано завжди "народність" цих рухів, обставину, що творилися вони стихійно з місцевого населення, і тільки інколи одержували допомогу зброєю та виразом від Совєтського Союзу.

У безпосередній військовій дії проти німецьких окупантів ці нібито народні повстанські з'єднання не вставали. Якщо йде про операції цих з'єднань на українських землях, зокрема в Польщі і в ЧСР, то вони обмежувалися звичайно ворожим зазілпанням, на якому, "наполегливо" тероризували українське населення й особливо ж успішно проводили масакри тих українців, що тікали на Захід від совєтських народодивізія, Жорстоко і садистично палили вони українські села, виривали чи вистрілювали всіх осіб чоловічої статі, починаючи від немовлят, з-поміж зловлених ними українських в'язнів. Дивовиські сцени тих масакр відбувалися на очах родин мордованих родин і записані вони глибоко в пам'яті численних десятків унів і сірті, яким пощастило вийти живими з цих прогромів і які живуть тепер в різних краях Заходу. Багато очевидців цих звірств дивувалося не раз, звідки бралася жорстокість та негідність у поляків, словаків чи угорців — учасників антиукраїнського, резистанського руху.

Тасмисню цього, правду про те, хто були ці "повстанці" й "партизани", починають розкривати щойно тепер самі ж такі Совіти, вихваляючись своєю провідною участю в цих нібито "народних повстаннях". Так, наприклад, у зв'язку із відзначенням в Празі і в Москві 20-ї річниці "словацького народного повстання", що відбувалося в днях 26 і 27 серпня, в совєтській пресі підкреслювано, що "до укавання товариша Хрущова" український штаб партизанського руху, значить створена Московською спеціальна партизанська формація, "додав велику допомогу в організації і підготовці словацького повстання". В надрукованій з цього приводу в московській "Правді" з 26-го серпня ц. р. статті п. н. "Товарищи по оружию" стверджено чорним по білому, що "в словацькому повстанні брало участь понад три тисячі совєтських громадян", і що "в самому тільки Києві можна зустріти десятки колишніх "словаків" — між ними партизанських командирів, політробників, розвідників і підпільників. Згідно із повідомленнями, проголошеними в чеськословацькій пресі, кількість совєтських партизанів на Словаччині обрховують на двадцять тисяч, значить на багато більше, як було справжніх словаків.

Хто були ці "словаки", насилані з Совєтського Союзу на допомогу "словацькому повстанню", добре відомо з численних совєтських та матеріальних і спогадів з часу другої світової війни. Це були люди, вишколені в спеціальних формаціях НКВД, агенти контррозвідно-терористичного "Смершу", звільнені з совєтських тюрем душолюбів та злочинців. Це воли з премієтацією і насолодою виконували свої масакри і погроми над українським населенням і в'язнями. І це за їхні подвиги в цьому напрямку повідомляло їх орденами та званнями "героїв Совєтського Союзу". Варто також у зв'язку з цим усвідомити всім українцям, що великі "заслуги" в поповненні словацького повстанського руху такого роду "словаками" мав сам таки Нікіта Хрущов і що звірства та погроми організовані за його наказом "руху" висвітлюють ще одну сторінку кривавої біографії цього ката України.

Улас Самчук

Дядя Митяй і дядя Міняй

Уся тасмисня їх ефекту в їх глузоті. Во є парантес, глупота, як і найбільший геній, як рисна для долі людства.

Ф. Достоевський, "Біси".

До Канади прибула ще одна совєтська сільськогосподарська місія на чолі з міністром цього ресорту Іваном Волоченком, щоб це раз побачити, як господарюють капіталісти. Який це раз за чергою? Так сам Нікіта Сергієвич відбув їх цілу серію. І який сенс дивитися в не в'їрті своїм очам? Либонь, минулі десяти роки, принесено гетатомби жертв, багато ідіологів і багато бачилося, а совєтське господарство ані кроку вперед. Мов би зачароване.

Головокружжя містерів! І справді, у чому секрет, що природно найбагатша земля відмовляється родити хліб? Навіть чверть століття драконівського панування Сталіна не дали результатів, а з Хрущовим і погові, не зважаючи на його екзальтовану метушню і спазматичні обійми.

Не легко погодитися з думкою, що відповідь на це лежить виключно в площині господарства, як певної ділянки людської культури, а не деінде, в площині ірраціонального прикмет людської природи. Кажуть, що для того, щоб Україна перестала родити хліб, потрібно було 26 томів лєнінської мудрості і революції, яка забрала 26 000 000 людських жертв. У споминах Черчилля наведено слова Сталіна, що голод тридцятих років а його мільйонами жертв був потрібний, щоб зорати Україну трактором. Явище справді гідне богів!

Людина формувалася і виробляла свої прикмети протягом мільйонів років, людина перейшла еволюцію від мольоска до дослідника атомів, і враз знаходяться чудодії, яким хочеться заперечити основні закони її зростання. І найвищий дар суверенної інтелектуальності і свободи волі. Для цього винайдемо догму найвищої філософії, названо її матеріалістичним соціалізмом і силою масового терору накинемо її недорозвиненому соціально та господарсько народам Росії, які стають жертвою найдивовижнішого в історії людства експерименту.

Але чому тут і з яких мотивів? Толстий, наприклад, рішуче заперечив би, що це стасло тільки тому, що був Лєнін, Троцький і Сталін. Він сказав би, що, крім волі цих індивідуальностей, в даному випадку діяла також воля історичної закономірності, зумовленої природними прикметами даної людської збірності. Наприклад, протягом усієї історії імперія царів належала до найвідсталіших країн Європи. Провідна дворянська верства дуже швидко дегенерувалася, нечисленна інтелігенція була скорупішена нігілізмом. І селянська маса на 80-90% була неграмотна і під господарським оглядом пасивна. Рятувала ситуацію лише невеликий відсоток природно здібних і активних великих землевласників, головним чином 2-3% господарсько-динамічних, з великою перспективою в майбутнє, селян. Стояла гостра вимога направи ситуації, конечність реформ, підтримання активних і загальної масової освіти. Мав би повторити процес економічного і культурного зростання, який століття перед тим відбувся на терені Західної Європи.

Але Росія фатально зали-

шасться вірною собі, вона вибрав свій власний шлях. Не реформи, зростання і освіта, а революція, не рація, а іррація, не діло, а ідеологія. Догма та фраза заміняють ідеї, активних не підтримано, а лєнідизовано. Залишається величезний масив пасивної і засадничої темної юрби, яка із страшними корчами й надривами будус не господарство, а міраж майбутнього, вичаруваний у кабінетах прихильних, дегенерованих інтелігентів. Країна залишається не тільки недорозвиненою, але й голодною... на хліб, на одяг, на мешкання, до звичайного гудзика включно. І це триває ось скоро півстоліття. Хрущов метушиться і знає чого, але не знає, де вийді. Він забулдис між трьома соснами, як сказав би Хвильовий, божевілля "Великого Учителя" і ситуація його безнадійно трагічна.

Чи стасло все це несподівано і випадково? Ані не сподівано, ані випадково. Більше ніж століття тому один виниклий спостерігач цього світу, Микола Гоголь, дав феноменальну характеристику тієї дійсності у своїй до садизму безжалісної сатирі "Мертві душі". Величезна панорама урочного простору, доведжена черга безглуздях ексцентриків, гістерична "тройка", яка кудись мчить, моторошний скуповувач мертвих душ і два руських мужиків — дядя Митяй і дядя Міняй, які намагаються розвести дві заплутані підводи засобами віддані й злізанія з коней, до повного їх перемучення, без якого-будь рішення ситуації.

Картина, здавалося б, безглузда, але ось вам уже сталінський лауреат, Кожеников, у своєму романі "Жива вода" виводить подібну ситуацію, як то в одній провінції Казахстан протягом двадцяти років виконували плани посіву, висіваючи щороку по 10 000 пудів зерна, ні разу не збираючи врожаю, бо вітри і посухи вбивали посів, але ввесь час, щороку складали точні звіти Москві про виконання плану на сто відсотків і на цьому всі задовольнялися. І щойно на двадцять першому році знайшовся мудрець, рішуче заперечив би, що це стасло тільки тому, що був Лєнін, Троцький і Сталін. Він сказав би, що, крім волі цих індивідуальностей, в даному випадку діяла також воля історичної закономірності, зумовленої природними прикметами даної людської збірності. Наприклад, протягом усієї історії імперія царів належала до найвідсталіших країн Європи. Провідна дворянська верства дуже швидко дегенерувалася, нечисленна інтелігенція була скорупішена нігілізмом. І селянська маса на 80-90% була неграмотна і під господарським оглядом пасивна. Рятувала ситуацію лише невеликий відсоток природно здібних і активних великих землевласників, головним чином 2-3% господарсько-динамічних, з великою перспективою в майбутнє, селян. Стояла гостра вимога направи ситуації, конечність реформ, підтримання активних і загальної масової освіти. Мав би повторити процес економічного і культурного зростання, який століття перед тим відбувся на терені Західної Європи.

Чи не мудрість Митяй і Міняй? І чи так господарюють в одній провінції? І як довго прийдемося їм оглядати господарство ЗДА, Канади, Данії, щоб прийти до висновку, що господарство мають займатися не Манілові й Собакеничі з партії, а землевласники-господарі, коли двісті мільйонів населення СССР хоче бути ситим. Пів століття партія не могла збагнути, що землю, щоб вона родила, треба гноїти, і щойно Хрущов пошастило, дуже нагло й драстично, відкрити цю Америку.

А тому чи не має расії Достоевський, який назвав цю правду прямими словами, вже сто років перед нами, знаючи ситуацію людей цього гатуку. Так, панове, будь це глупота зумислена, підроблена, з розрахунку — о, це було б дуже геніяльно. Але треба віддати їм повну справедливість: вони нічого не підробили. Це найголїша, найпротудішніша, найкоротша глупота.

другою світовою війною) науковців дослідів у катедрі св. Софії саркофаг Ярослава був двічі відкритий (у 1936 і 1939 рр.) комісією науковців, що складалася з археологів, антропологів, істориків тощо. За даними цього дослідження і в при відкритті саркофага виявилось, що в ньому знаходились два кістки дорослих людей — мужчик віком 60-70 років і жінки віком 50-55 років та декілька дрібних кісток зі скелета дитини віком приблизно трьох років. Усі кістки були розкидані й перемішані. Ніяких інших речей, крім загаданих решток кісток, не знайдено. Не було також решток одягу, крім невеликого шматка виціфолі, можливо шовкової, тканини. "У зв'язку із припущенням, що кістки можуть належати вел. кн. Ярославові та його дружині кн. Індигерді, їх відправлено до Інституту Ан-

ПЕРУАНЦІ Й УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО

Куритиба. — Цьогорічний фестиваль фольклорного мистецтва естади Парани, знову приніс поважні успіхи для українців.

Українська мистецька група на м'ста Куритиби приготувала більш-менш тематичний виступ. Усі співи та танки були пов'язані з "Святом Життя", із "Святом Урожаю". На величезній сцені міського театру "Гваїра", глядачі побачили в декораціях української селянської хати, колодязі із журавлем, поле з пов'язаними снопами. На цьому тлі виконувалися всі точки програми.

Ще задовго до початку українського виступу маси людей залегли докола театр, виступаючи в доведених чергах за квитками. Театр, що вміщає 7 000 глядачів, був переповнений. Опелєси та похвальні вигукі присутніх супроводили всю українську програму. Наступний діяв куритибська преса широко й дуже прихильно звітувала про черговий успіх наших аматорів мистецтва. А тепер розповімо про окрему справу, яка мала місце у зв'язку з цим річним фестивалем.

У Паранському університеті навчався коштом перуанського уряду чимала група студентів з Перу. Вони також взяли участь у цьогорічному фестивалі, продемонструвавши перед глядачами народне мистецтво своєї країни — переважно протяжні, сумовиті мелодії з індіанським забарвленням. Перуанські студенти

так захопилися українським народним мистецтвом, що вдалися з окремим проханням до керівництва української фольклорної групи, щоб їм дали можливість ближче ознайомитися з українськими піснями й танками. Це й було зроблено протягом кількох вечорів у театральній залі будинку Хліборобсько-Освітнього Інституту.

Перуанці вивчали українські танки та пісні. Усім почути і побачити вони просто зачаровані. Сподіваються, повернувшись на свою батьківщину, показати там зразки української мистецької творчості. З пісень їм найбільше сподобалися ліричні — "Садок вишневий", "Соңце низенько", а з танків динамічні, бурхливі — "Гопак", "Горлиця". Перуанські студенти подали цікаву ідею: окремі українські пісні перекласти на еспанську мову, яка, на їх думку, своєю фонетикою та ритмікою більше зближена до української, ніж англійська чи німецька. При чому вони зазначали, що, наприклад, арі з "Кармен" співують усіма мовами, то чому так само різні мовами не можна співати й чудових українських пісень? Перуанські студенти також переконані, що коли б населення Перу мало змогу почути українські співи та побачити українські танки, воно б привітало народне мистецтво своєї країни — переважно протяжні, сумовиті мелодії з індіанським забарвленням. Перуанські студенти

Мих Кислюк

Президент Джансон започаткував виборчу кампанію в своєму повіті в Тексасі

Стовноллі, Тексас. — 29-го серпня президент Джансон і кандидат на віце-президента сен. Гюберт Гомфрі почали виборчу кампанію в повіті Джілспей, в якому живе президент Джансон. Виборці цього повіту звичайно голосують в 90 відсотках на республіканського кандидата. Є іх там понад 4 000. Президент Джансон відзначив 56-річчя своїх народних. З цього приводу влаштовано прийняття під голим-небом для більше як 3 000 осіб. Спечено на рожижх дві тонни волонів з 13-ох годованих волів, для 3 000 осіб, які закупили квитки на це прийняття. Промов було мало, бо промовляли тільки Президент, сенатор Гомфрі і колишній повітовий суддя Томас Фергусон. На цій імпрезі виставляли і сатиру на республіканського кандидата —

Голдвотера під заголовком: "Валда про Беррі Голдвотера", в якій говорилося про те, що республіканський кандидат "здобудуть цілу Америку", як це зробив був в 1948-му році республіканський кандидат Томас Дью. Секретар Білого Дому Джордж Рід заявив, що не буде відповіді на атаку республіканського кандидата на віце-президента Конгресмена Вільяма Міллера, який хвалився тим, що сен. Голдвотер був 4 роки при лєнітстві під час війни, а президент Джансон тільки 6 місяців при флоті на Пасифіку. В цьому повіті республіканський кандидат мав в 1952 році понад 90 відсотків голосів, а в 1960 році, коли Джансон був вже кандидатом на віце-президента — республіканці мали такі 76 відсотків голосів.

Ситуація на Кіпрі загострилась — Макаріос іздив до Насера за допомогою

Нікозія. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант звернув увагу у своєму письмовому звіті до Ради Безпекі ООН, що ситуація на Кіпрі вступила знову в "нову стадію небезпечної кризи". Цим разом конфлікт між Туреччиною і Кіпрсько-грецьким урядом загострився внаслідок спротиву кіпрсько-грецького уряду, щоб Туреччина виміняла одну третину свого війська на Кіпрі, що його там має за обов'язуючими договорами; ці договори дають праву Греції і Туреччині пораз відкрити частину свого війська на Кіпрі і заступати його тисю самою кількістю інших військ. Турки мають на Кіпрі 650 військ. Під натиском з боку Британії, Америки і Об'єднаних Націй турки погодилися "тимчасово" і "на короткий

час" відклати вимину військ, що мала відбутися в минулий понеділок. У столиці Туреччини Анкарі відбувалися апродож трьох днів демонстрації проти ЗДА у зв'язку з листом президента Джансона, в якому Президент прогромажує, що коли б Туреччина перевела внаслідок на Кіпрі, то ЗДА припинить її вську дальшу допомогу. У зв'язку з затяжкою кризою на Кіпрі, кіпрсько-грецький президент Макаріос прийняв, разом з своїм міністром закордонних справ Спіроном Кіпріау, до Александрії, де він довго нараджувався з президентом Об'єднаної Арабської Республіки Насером. Макаріос хоче підтримки від Насера зброєю, як також дипломатичної підтримки з боку всіх азійсько-африканських країн проти британсько-американського "імперіалізму".

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дещо про кінофільм і прапор

Прочитав я в "Свободі" про те, що в американському павільйоні на Світовій Виставі в демонстраційному там кінофільм про різні національні групи в ЗДА і їх вклад у розвиток своєї нової батьківщини пропущено українську групу. На наш протест, виходило б, хочуть нам зрештупувати, алаштувати другий "Український День" 12-го вересня. Думало, що до цього треба було б додати ще й справу "Українського" прапора в українських барвах, що висить на стовпі ч. 21 (Court of the Nations) та тій же Виставі. Дуже шкоді, що й мусили відзначати наші "Український День" під двома прапорами — своїм і більшовицьким. Невже аж так далеко зайшла коекзистенція, що ми готові миритися з накиненим Московсько червоно-синім прапором?

Повенеюла Україна не бере участі в Світовій Виставі, але відвідувати її тисячі вільних українців, і це дає досить підстав, щоб вимагати правдивого прапора України, а не московської ганчірки, яка може бути на терені Інтернаціональної ОН, а не на Світовій Виставі, до того в останній день Тижня Повенеюла Націй, проголошеного Конгресом ЗДА. Українці повинні масово вимагати від адміністрації Виставки, щоб вона підкорялася законам Конгресу. Треба писати листи до директора Виставки п. Роберта Мозеса, долучуючи при тому брошуру "Flags of the Captive Nations", в якій подано національні прапори всіх повенеюлацій націй, а також агаданій закон Конгресу про Тижень Повенеюлацій Націй. Ця брошура коштує лише 25 центів і її можна набути, пишучи на адресу: R. Ramsey, P.O. Box 3772, Chaffe Station, Denver 21, Colorado.

Після того, як деякі українці вимагали на наш День зняти із стовпа ч. 21 фальшивий український прапор, адміністрація Виставки коло цього прапора виставила кількох поліцаїв.

Дм. Мотрук

У справі виставки військових медалей

В ч. 158 "Свободи" з 12-го серпня ц. р. у повідомленні "Українські військові медалі і відзнаки на міжнародній виставі в Нью Йорку" кінцеве речення: "Приміщенням цих українських габельток займає Музей Братства 1 УД УНА у Шикаго, що ним опікується Орест Городиский" — не відповідає правді.

Українські військові медалі й відзнаки виставив член американського т-ва збрівачів медаль д-р мед. Юрій Сас-Подлуский з Шикаго, який додав до своїх експонатів дуже влучні пояснення англійською мовою, що давали практично переклад українських змагань за незалежність.

За встановлену збірку українських військових відзначень — д-р Ю. Сас-Подлуский одержав відзначення "The best of the show".

Д-р Ю. Сас-Подлуский з першим і поки що єдиним українцем, який інформую американську публіку показав українських військових відзначень про наші вільні змагання.

мтр Орест Городиский

Шикаго, Ілліной

ВІСНОВЕННЯ ПОМИЛКИ

У частині накладу попереднього числа "Свободи" помилково пропущено в надрукованій на цьому місці статті Марії Туркало "Великий князь Ярослав Мудрий" частину подвійного друкарського складу, повторюючи кілька відступів. Це повторення не стасло коштом будь-якого пропущення, оскільки читач нічого не могли втратити.

та княгині Орини. Ця неопієннена фреска загинула безслідно разом з обваленою стіною. Про неї ми маємо уявлення тільки з малюнку 1651 року, зробленого Абрагамом Вестерфельдом, данським художником, який 1651 року був у Києві і зробив багато зарисовок тогочасного Києва, зокрема катедрі св. Софії.

(Київ)

Марія Туркало

ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

(До 910-их роковин з дня його смерті)

(3)

Майже всі літописці, як рудські, так і закордонні, згадують Ярослава з великою пошаною, як опікуна церкви, христобожного князя, прихильника освіти, величають його за його перемоги на полях бою, хвалять його християнські чесноти, справедливість та інші заслуги.

Помер Ярослав на 76-му році життя. Смерть не застала його несподівано, і він мав час дати розпорядження своїм синам і наслідникам, що робити по його смерті. Хоч найбільше любив Ярослав свого молодшого сина Всево-

лода, але він не захотів передати йому київський престол, зважаючи на те, що згідно з його власним законом цей престол належить старшому з живих синів — Ізяславу. Другий син Ярослава, Святослав, що сидів на Волині, дістав Чернігів з більшою частиною Сіверщини і Тьмутораканську волюсть. Всеволод дістав південну частину Сіверщини із столицею в Перяславі, Ігор — Волинь, а Вячеслав — Смоленськ. Сня колишнього новгородського князя Володимира, Ростислав його сини дістали Червен-

ські городи, тобто Галичину (П. Грушевський, Історія України-Руси). Після смерті Ярослава Україну-Русь поділено на кілька частин, і вона ніколи вже не підіймалася до того рівня могутності та величі, на якому була за князювання великого й мудрого князя Ярослава.

Поховали вел. кн. Ярослава, прозваного Мудрим, у Києві в новій Софійській катедрі — найславнішій пам'ятці, яку він лишив по собі, в мармуровому саркофазі, багато оздобленому різьбою та орнаментами. Саркофаг цей знайдено в фундаментах собору при його перебудові.

Крім Ярослава, в Софійській соборі поховано і його сина Всеволода, внука Володимира Мономаха та Ростислава Всеволодовича і правнука Вячеслава Володимировича, а також митрополитів

Сильвестра Косова, Рафаїла Заборовського, Арсенія Могиланського, Гедеона Четвертинського та інших. 1240-го року на Київ напали полчища Батия і заподіяли багато лиха місту, зокрема соборі св. Софії. Шукаючи цінностей, вони відкривали гробниці князів і забирали звідти все, що їм сподобалося. Ось що пише про це Олександр Повстенко у своїй монументальній праці "Катедра св. Софії".

Довгий час саркофаг Ярослава являв собою загадку. Деякі дослідники навіть мали сумнів, чи справді в цьому саркофазі похований вел. кн. Ярослав Мудрий, хоч літописні дані під 1054 роком виразно свідчать про це. Представив великий князь Ярослав і положила його в раці мраморне в церкві святої Софії".

"Під час останніх (перед

ПРОТОКОЛ 3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 18-го ДО 22-го ТРАВНЯ 1964 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок 18 травня 1964 р.

Згідно з вимогою 32-го параграфу статуту, в дні від 18-го до 22-го травня 1964 року відбулися в приміщенні „Союзівці“ чергове звичайне Річне Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу.

В нарадах взяли участь всі члени Головного Уряду, тобто Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії, та Головної Ради і Головний Редактор органу „Свобода“, а саме:

Головний Екзекутивний Комітет: головний передсідник Йосип Лисогір, заступник головного передсідника Степан Куропас, заступниця головного передсідника Анна Герман, головний секретар Ярослав Падок, головний касир Роман Слободян.

Головна Контрольна Комісія: передсідник д-р Володимир Галан, заступник передсідника інж. Володимир Коссар, секретар Петро Пуцило, та члени Іван Кокольський, Іван Іванчук.

Головна Рада: Богдан Зорич, Богдан Мельник, Ярослав Гук, Тарас Шпікула, Дмитро Шмагала, Василь Гузар, Андрій Джула, Анна Чопик, Іван Ожежинський, Галина Олек, Осипа Олінкевич, Мирон Куропас, Марія Демидчук, Олена Штогрин.

Головний Редактор „Свободи“: Антін Драган.

Крім названих членів Головного Уряду на сесіях був Володимир Гіряк, обласний організатор на північно-західній території. Від середи 21 травня ц. р. на нарадах був також привинний обласний організатор на східній території, Степан Гавриш.

I. ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ І ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

У понеділок 18 травня 1964 р., о год. 10 ранку, у привинності вищезгаданих осіб головний передсідник Йосип Лисогір відкрив наради і, ствердивши, що це річне засідання скликає згідно з постановами статуту, сказав наступне вступне слово:

Слово головного передсідника Йосипа Лисогора

Пані й Панове!

Маю велику честь і приємність привітати Вас, членів Головного Уряду Українського Народного Союзу, на цьому сімдесятому з черги річному засіданні, що його цього разу відбувалося на нашій прекрасній оселі, Союзівці.

Ми зібралися, щоб знову перевірити справи нашої організації за минулий рік, щоб обмінятися думками і поглядами про ведення цих справ та щоб сформулювати плани нашої дії на черговий рік.

Цього року сповнилося рівно сім десяти років від часу заснування Українського Народного Союзу. З такої нагоди завжди зростає бажання оглянутися на пройдені довгі шляхи історії та підсумувати його значення. І це добре, бо чим більше ми знайомимося з обставинами заснування нашого Союзу, чим більше перевіримо принципи і цілі, що ними керувалися наші попередники, тим ясніше бачимо їхню мудрість, захоплюємося їхньою вірою, одушевляємося чоловічістю.

Чим більше часу проходить від заснування нашого Союзу, тим виразніше і яскравіше виявляється подивудна мудрість та глибока щирість його організаторів. Вони були безмежно віддані справі практичного добробуту своїх земляків. Їхня думка сягала високо, але не була відірвана від землі, та охоплювала духовні, виховні, соціальні, політичні й господарські потреби нашого народу. Встановлені ними сімдесят років тому засади праці становлять основу нашої політики й сьогодні. Не було й не може бути відхилень від того напрямку, що має за завдання піднести наш нарід і наших людей, поліпшити громади, в яких вони живуть, та дати всю можливу допомогу змаганням країни їхнього походження.

Наш Союз має крайовий, і навіть міжнародний засяг, але його сила в своїй основі базується на місцевих одиницях. Від самого початку Відділи Українського Народного Союзу були й залишилися локальними активними групами, що об'єднували таланти, ініціативу та ресурси громади для спільного добра. Першим і основним гаслом, що його висунув о. Григорій Грушка та його співробітники в „Свободі“ в 1893-му році, було: „організувати“. Практичним застосуванням і виявом цього було об'єднання нових поселенців і швидко зростаючого українського населення в активні місцеві організації, які ініціювали та очолювали вітальну акцію для творення установ й інституцій, необхідних для всебічного життя громади та його розвитку. Відділи Українського Народного Союзу були ідеальні для такого поступування і сьогодні, вже з перспектив історії, можемо з ціною певністю твердити, що наряд як можна б у цій країні назвати будь-яку вартісну акцію або твір, що в такій чи іншій формі не мали б на собі печаті Українського Народного Союзу.

Так то, аналізуючи уважно минуле, ми оправдано можемо гордитися тією ролюю, яку відіграв Український Народний Союз та його члени в своїх громадах. Багато з цих досягнень були мрією і ціллю та передбачуваннями отця Грушки і його співробітників у їхньому нинішньому змаганні до створення крайової української організації. Вони, високо оцінюючи людські вартості, з подивудною сміливістю, далекозорістю та наполегливістю промостили шляхи, яким пішли їхні наслідники, з подібною далекозорістю і сміливістю достосовуючись до змінливих потреб наших членів і наших громад.

Нашим завданням упродовж цього тижня буде використати якнайповніше науку минулого, спокійні дійсності, яка керувала й одушевляла наших основоположників, та в межах людських можливостей скерувати наші думки і наші плани на майбутнє, як це вчинили наші попередники 70 років тому. Це наш обов'язок не тільки у відношенні до наших членів та наших країн — З'єднаних Держав Америки і Канади, але також у відношенні до тих, що прийдуть після нас, як і до справ волі і незалежності України, країни нашого походження, чи походження наших предків, та у відношенні до всього світу.

Закінчимо наші наради, ми ще повинні виконати один наш урочистий обов'язок. Цього року весь український нарід і з ним увесь світ відзначає 150-ліття народження Кобзаря України, Тараса Шевченка. І ми повинні це вчинити. Наша Культурна Комісія приготувала коротеньку програму, якою ми віддамо поклін найбільшому Синові України, квітньому борцю за волю, універсальному чемпіону справедливості і нашому Патрону. Я прошу Вас перейти ласкаво до пам'ятника Шевченкові, щоб біля нього віддати наші поклін його генієві.

Йосип Лисогір
головний передсідник УНС

Ladies and Gentlemen:

It is a pleasure and a privilege to greet you, the members of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association, on the occasion of the 70th annual meeting of our Association being held at our beautiful resort, Soyuzivka.

We have assembled once again to review the past year's affairs of our organization, to exchange thoughts and ideas about the conduct of our business, and to formulate our operational plans for the coming year. Since this is the year in which we celebrate the anniversary of an even three score and ten years, there is the inclination to look back over at long span of history and dwell summarily on its significance. It is well to do this for the more we probe into the background of the founding of our Association, and into the principles and purposes that motivated our predecessors, the more we become impressed with their wisdom, their faith, and their humanity.

It becomes more and more evident with the passing of time that the organizers of our Association were men of profound common sense and deep sincerity. They were profoundly devoted to the practical welfare of their fellow countrymen. Their thinking was broad, yet down to earth, and encompassed the spiritual, educational, social, political, and economic needs of our people. The pattern of operation set by them 70 years ago is still our basic policy today. There has been no deviation from the course dedicated to the uplifting of our people, to the betterment of the communities where they live, and to the full support of the cause of the homeland where they came from.

Though the concept of our Association was national and even international in scope, its strength in essence was based on the local unit. From the very beginning, Soyuz branches became the local action groups that combined the talents, initiative, and resources in a community for the common good. Inspired by appeals in „Svoboda“ made by Father Hruschka and his colleagues, the rallying cry in 1893 was „organize.“ The underlying philosophy was „cooperate.“ The practical application was the integration of the newly arrived and rapidly growing Ukrainian population into workable local groups and then spearheading the vital action to establish the institutions that were so necessary for a meaningful and well-rounded community life. Our branches were ideal for this procedure so that rarely were there any projects or worthwhile undertakings in this country that did not bear the imprint of the Ukrainian National Association in one form or another.

As we closely analyze the past, we can justifiably be proud of the part played by Soyuz members in the achievements of their respective local communities. Many of these accomplishments were the goals visualized by Father Hruschka and his colleagues when they pleaded so eloquently for a national organization. They were indeed remarkable trail blazers with a keen sense of human values, a trait that was predominant in the officers that followed in their footsteps and who were equally attuned to the changing needs of our members and our communities.

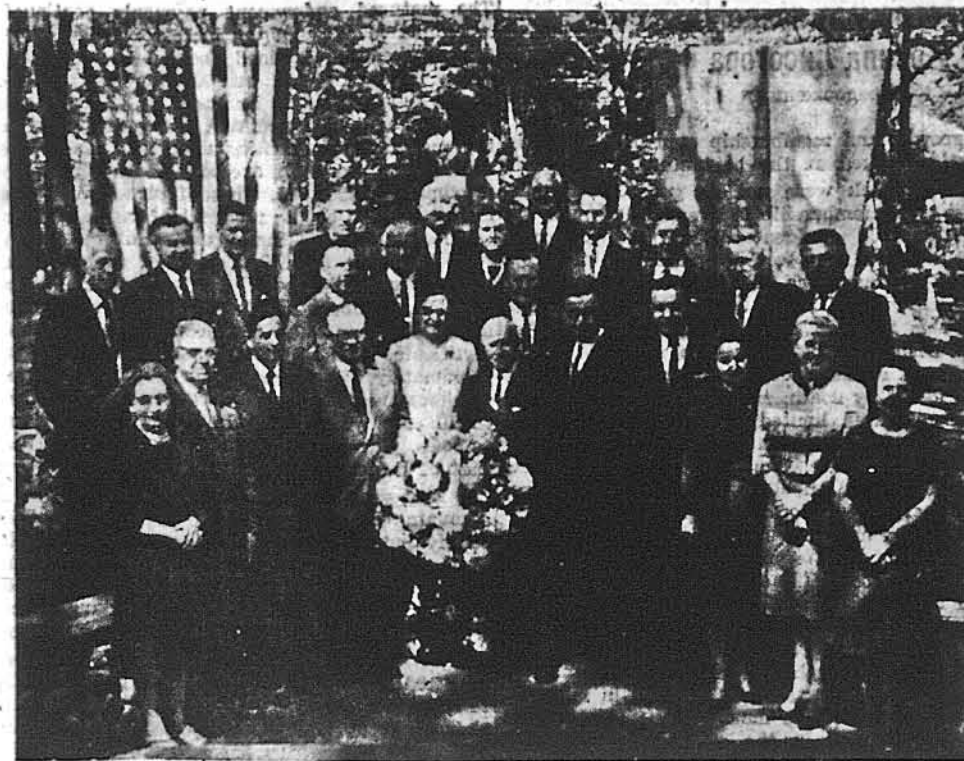
The task this week is to utilize to the fullest the lessons of the past, to come to grips with the realities that guided and inspired our founders, and try, as much as humanly possible, to project our thinking and planning into the future as our forefathers did 70 years ago. This is an obligation not only to our members and to our respective nations, America and Canada, but also to the future generations of members as well as to the cause of freedom and independence for the homeland of our ancestors, Ukraine, and in all the world.

Before we start our deliberations, we have a solemn duty to perform. This year the world is commemorating the 150th Anniversary of the birth of Taras Shevchenko, the Bard of Ukraine. We shall do likewise. Our Cultural Committee has prepared a fitting program to pay homage to the memory of Ukraine's first son, an indefatigable fighter for liberty, a universal champion of freedom, and our patron. I now ask all of you to kindly assemble in front of the Shevchenko monument immediately for the ceremony.

ВІШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ПАТРОНА УНСОЮЗУ У 150-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Після цього учасники нарад пішли під пам'ятник Тараса Шевченка, роботи славного різьбара Олександра Архипенка, і склали під ним вінок квітів, після чого головний радний і директор Канадської Канцелярії, Богдан Зорич, продекларував „Заповіт“ українською, а головна радна Анна Чопик — англійською мовами.

Після цієї врочистості учасники повернулися до залі на-

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ під час цьогорічних нарад, що відбулися на „Союзівці“ в тижні від 18-го до 22-го травня включно. Народи започатковано короткою церемонією, віддавши поклін найбільшому Синові України Тарасові Шевченкові у 150-річчя з дня його народження. Під час церемонії покладено вінок живих квітів біля пам'ятника Шевченкові на цій оселі та відспівано „Заповіт“, який опісля ще продекларовано в українському оригіналі та англійському перекладі. На фото, зняте біля пам'ятника Шевченкові під час церемонії, видно погруддя Шевченка на високому п'єдесталі. Пам'ятник виконав світової слави український скульптор Олександр Архипенко. Біля пам'ятника в першому ряді (зліва) стоять: головні радні Олена Штогрин, Дмитро Шмигіль і Богдан Зорич, гол. контролер Іван В. Іванчук, гол. радна Марія Демидчук, гол. контролер Володимир Коссар, а за ним гол. контролер Петро Пуцило, даліше головні радні Богдан Мельник, Тарас Шпікула, Осипа Олінкевич, Олена Олек і Анна Чопик. У другому ряді (зліва), за гол. контролером І. Іванчуком, стоять головні контролери Іван Кокольський і д-р Володимир Галан та заступниця гол. передсідника Анна Герман. У третьому ряді (зліва) стоять: ред. Антін Драган, головні радні Василь Гузар і Мирон Куропас, заступник гол. передсідника Степан Куропас, головний передсідник Йосип Лисогір, гол. касир Роман Слободян, головний секретар Ярослав Падок, гол. радний Іван Ожежинський, обласний організатор Володимир Гіряк та гол. радний Ярослав Гук. Немає на фотознімку головного радного Андрія Джули, який брав участь в нарадах, та зайнятих у тому часі управителів „Союзівки“ Данила Слободяна і Володимира Кваса, які під час наради складали свої звіти та відповідали на запити в дискусії над їх звітами.

рад де, на заклик головного передсідника, вшанували також встанням і мовчанням трагічно померлого минулого року президента ЗДА Джана Ф. Кеннеді, як і всіх членів УНСОЮЗУ, які впродовж минулого року відійшли у вічність.

ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

В дальшому приступлено до схвалення порядку нарад. Гол. передсідник запропонував прийняти порядок, проголошений у „Свободі“. Голова Контрольної Комісії д-р Володимир Галан запропонував поставити звіт головного редактора „Свободи“ зараз після звітів членів Головного Екзекутив-

Після дискусії однодушно прийнято наступний

ПОРЯДОК НАРАД

I. Відкриття засідання і прийняття порядку нарад.

II. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету:

- 1) Головного передсідника Йосипа Лисогора;
- 2) Заступника гол. передсідника інж. Степана Куропаса;
- 3) Заступниці гол. передсідника Анни Герман;
- 4) Головного секретаря Ярослава Падокса;
- 5) Головного касира Романа Слободяна.

III. Звіт головного редактора органу УНСОЮЗУ „Свобода“ — Антона Драгана.

IV. Звіт Головної Контрольної Комісії:

V. Звіти членів Головної Контрольної Комісії:

- 1) Голови д-ра Володимира Галана;
- 2) Заст. голови інж. Володимира Коссара;
- 3) Секретаря Петра Пуцила;
- 4) Івана Кокольського;
- 5) Івана Іванчука.

VI. Звіти членів Головної Ради:

- 1) Богдана Зорича;
- 2) Богдана Мельника;
- 3) Ярослава Гука;
- 4) Тараса Шпікули;
- 5) Дмитра Шмагали;
- 6) Василя Гузара;
- 7) Андрія Джули;
- 8) Анни Чопик;
- 9) Івана Ожежинського;
- 10) Олена Олек;
- 11) Осипа Олінкевича;
- 12) Мирона Куропаса;
- 13) Марії Демидчук;
- 14) Олена Штогрин.

VII. Звіти управителів „Союзівки“:

- 1) Володимира Кваса;
- 2) Данила Слободяна.

VIII. Доповіді обласних організаторів:

- 1) Володимира Гіряка;
- 2) Степана Гавриша.

IX. Дискусія над звітами.

X. Прийняття звітів.

XI. Доповіді членів Екзекутиву про майбутню працю.

XII. Схвалення бюджету УНСОЮЗУ.

XIII. Внесення і ухвалення.

XIV. Закриття засідання.

Після прийняття порядку нарад д-р В. Галан запропонував, щоб для збереження часу на планування дальшої праці, не витрачати його загатою на звітання. Прийнято його пропозицію, щоб кожний звітодавець старався скласти звіт впродовж найдовше пів години, за винятком членів Екзекутиву, зайнятих увесь час у головній канцелярії.

На залю нарад вийшов п. Гастміллер — представник бірми Ернст і Ернст, яка перевіривала книги та дріловодство УНСОЮЗУ. Гол. передсідник прийняв його й запросив до слова. Гість подякував за привітання й склав заяву про зразкове ведення УНСОЮЗУ.

У цьому місці провід нарад перебрав заступник головного передсідника інж. Степан Куропас, а головний передсідник розпочав свій річний звіт.

II. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного передсідника Йосипа Лисогора

The year 1963 for the Ukrainian National Association can be described in brief as one of optimistic hopes, intensive activity, and normal results. Hopes were particularly high for an increase in membership because general business conditions were good and our people were prospering. At the

ного Комітету та перед звітами Головної Контрольної Комісії. Головний секретар УНСОЮЗУ Ярослав Падок запропонував доповнити той порядок окремими звітаннями управителів „Союзівки“ та окремими доповідями членів Екзекутиву в справі плану праці на майбутнє й пропозицій ухвал, які слід для цього внести. Також пропонує формально поставити на порядок нарад схвалення бюджету УНСОЮЗУ на черговий рік. Головні контролери Іван Іванчук і Петро Пуцило запропонували вставити до програми нарад доповіді обласних організаторів про їх минулу працю й досвід та плани на майбутнє.

I. Opening Remarks — Supreme Pres. J. Lesawyer.

II. Reports of Supreme Executive Committee:

- 1) Supreme President — J. Lesawyer;
- 2) Supreme Vice-Pres. — S. Kuropas;
- 3) Supreme Vice-Pres. — Mrs. Ann Herman;
- 4) Supreme Secretary — J. Padoch;
- 5) Supreme Treasurer — R. Slobodian.

III. Report of the editor-in-chief of SVOBODA, organ of the UNA — A. Dragan.

IV. Report of the Supreme Auditing Committee.

V. Reports of the Members of Supreme Auditing Committee:

- 1) Chairman — W. Gallan;
- 2) Vice-Chairman — W. Kossar;
- 3) Secretary — P. Pucilo;
- 4) J. Kokolski;
- 5) J. Evanchuk

VI. Reports of the Supreme Advisors:

- 1) B. Zorych;
- 2) B. Melnyk;
- 3) R. Huk;
- 4) T. Shpikula;
- 5) D. Szmaga;
- 6) W. B. Hussar;
- 7) A. Julia;
- 8) A. Chopek;
- 9) I. Odeynsky;
- 10) H. Olek;
- 11) O. Olek;
- 12) M. Kuropas;
- 13) M. Demidchuk;
- 14) H. Shtogryn.

VII. Reports of Managers of „SOYUZIVKA“ — Walter Kwas and Daniel Slobodian.

VIII. Reports by Area Organizers — Walter Hirniak and Stephan Hawrysh.

IX. Discussion on reports.

X. Acceptance of reports and vote of confidence.

XI. Outlines of Future Programs by Members of Executive Committee.

XII. Adoption of Budget.

XIII. New Business and adoption of resolutions.

XIV. Conclusion.

beginning of the year, all economic reports and forecasts indicated that the gross national product was growing steadily, personal income was rising, the stock market was heading for new highs, and that general economic improvement was inevitable. The life insurance business was no exception. Total sales of life insurance protection in this country and Canada were also booming and most companies were exceeding their fondest expectations.

In addition to the above factors, we had special situations working in our favor. We were celebrating the 70th Anniversary of „Svoboda“, the spiritual founder of Soyuz. It was felt that this milestone would have sentimental value in helping reach numerous prospective members. Then we were in the process of completing the printing of the first volume of „Ukraine, A Concise Encyclopedia“, a colossal project which had aroused widespread national and international interest. From a direct organizing point of view, we had the advantage of an added new insurance plan; our low-cost Accidental Death and Dismemberment certificate. And finally, unprecedented popular excitement was being generated in our Ukrainian communities by the activities connected with the Taras Shevchenko memorial that was to be erected in Washington, D. C. This unique honor to Shevchenko and to Ukraine stirred the pride of Ukrainian activities. As a result the field of contact among our kinsmen was greatly broadened in a positive and constructive manner. All of these factors helped to create a cooperative and meaningful atmosphere which was conducive

Звіт головного передсідника Йосипа Лисогора

(Продовження)

to organizational growth and membership expansion. That is the way the situation looked at the beginning of the year.

The final results which were not as good as we had hoped did bring our total membership to over 83,000 which included approximately 1,100 Accidental Death and Dismemberment certificate holders that were organized in the last four months of the year. Insurance in force totaled just short of \$70,000,000, an increase of \$8,000,000 over the previous year. The bulk of this increase, or over \$5,000,000, was Accidental Death and Dismemberment coverage.

The total number of members organized exceeded 4400 but due to the unusual losses by death, maturity, lapses, and cash surrender our net gain was limited to approximately 1000 members or 12% over 1962. Our biggest producers of new members were New York State, Canada, Pennsylvania, New Jersey, Ohio, Connecticut, and Michigan in that order. As predicted in previous years, New York State with 17,177 members finally took over the number one position in our Association topping Pennsylvania by 178 members. Last year Pennsylvania led by 329 members. Illinois and New Jersey continue in third and fourth place respectively with New Jersey threatening to displace Illinois. This is an interesting situation that could easily come about since New Jersey has not exploited its real potential to any considerable extent.

Surprisingly we had ten states that dropped in membership from the previous year. The most serious loss was in Pennsylvania where the drop in the grand total was 232 members from 1962 figures. Other losses were small, ranging from 1 to 10 members mostly in the western states.

The organizing program during the year followed the pattern of previous years with an added appeal to organize members in honor of the 70th Anniversary of "Svoboda." A special Hrushka award was established in addition to the usual awards. We depended primarily on the Secretaries to produce the bulk of the new members. At the commencement of the year a special letter was sent out to all subscribers to "Svoboda" urging that every reader organize at least one member during the year. This effort did not produce any worthwhile direct results. We also attempted to organize on a mass scale by working through organizations but this too was only partially successful. Mr. Kokolsky, Mr. Zorych, Mr. Myron Kuropas and Mr. B. Melnyk were involved in this program.

In the late summer we engaged Mr. Wolodymyr Hirniak of Windsor, Canada, our former supreme auditor, as mid-western area organizer. He started out as an organizer of members but after three months we changed his duties to that of supervisor. The function and responsibility of Mr. Hirniak is to assist secretaries, to improve their organizing technique, to set up organizing plans, instruct them in proper record keeping, bring them up-to-date on the new trends in the insurance field, and generally supervise the area assigned to him including close cooperation with District Committees. We have engaged a second supervisor, Mr. S. Hawrysh of Philadelphia, to act in this capacity in the eastern part of the United States. We feel confident that this procedure will improve the organizing efficiency of secretaries and other branch officers as well as strengthen the productive effectiveness of the District Committees. Particular attention has been paid to branches if they show no improvement.

As mentioned earlier, the new ADD plan that we discussed last year was made available as of September 1, 1963. You all recall the special announcements that were made in "Svoboda" and the "Weekly" and the full page advertisements that were carried in both Ukrainian and English. Special instructions were sent to all secretaries. Pamphlets describing the plan were made available in both English and Ukrainian. Sales started well but fell short of our estimated sales of 2000 ADD certificates since we issued approximately 1100 for the four month period to the end of the year.

In my report last year I advised that our actuaries were studying the revision of our rates in preparation for the adoption of the new 1958 CSO tables for our certificates. Considerable work has been done and we have a proposal from the actuaries which will be submitted to you for consideration at this meeting. We also engaged an attorney to review and revise our membership certificate contracts where desirable and necessary to bring them up-to-date with the requirements of the states where we do business and in line with the best modern practices. The attorney, R. Sylvester C. Smith, Jr., formerly with the Prudential Life Insurance Company and now counsel to the law firm of Carpenter, Bennett, and Morrissey in Newark, N. J. has gone over our certificates, has conferred with our actuaries, and has also conferred with the New Jersey Insurance Department. He is obligated to obtain approval of the revised forms from the major states and we believe that this will be completed without difficulty. As approved at our last annual meeting, a new ten year term insurance plan in amounts of \$5000 and \$10,000 is being submitted to the insurance departments for approval by Mr. Smith. A new and simpler application form has been prepared and will also be submitted for approval.

As soon as the new certificate forms and the new ten year term plan are approved, and the new rates adopted, we will prepare a new rate book for distribution to all secretaries and organizers.

FINANCES

The usual improvement in our financial condition that we have become accustomed to over the years is again revealed by the figures for 1963. Assets at the end of the year exceeded \$28,000,000 showing an increase of \$1,500,000 or 5.3% over December 31, 1962. The premium income or dues totaled just short of \$2,400,000 which was nearly \$50,000 higher than in 1962. Investment income for the first time in the history of our Association topped \$1,000,000, which included bond interest of \$680,000 and mortgage interest of \$350,000.

The net gain from operations before dividends was \$677,000 or \$30,000 above 1962. After the allowance for dividends of \$302,000, the largest ever paid by us, the net gain for the year amounted to \$375,000. This brings the total unassigned funds and special reserves to over \$6,800,000.

Our certificate valuation, or ratio of assets to liabilities, decreased slightly from 132.2 to 132.08 and is a reflection of the higher dividend paid. The overall yield of our investments decreased from 3.55% to 3.79% approximately $\frac{1}{4}$ of a point.

We continued our policy of investing a greater portion of our income in real estate mortgages. The net increase in mortgage investments was slightly over \$1,000,000 and bond investments increased a little over \$500,000. Mortgage investments as in the past included loans on private homes purchased by our members, apartment houses, national homes, churches, and parochial schools. Bonds purchased were public utility issues with the exception of one purchase of industrial bonds and the usual Canadian government securities. The interest yields on bonds that were purchased ranged from 4.30% to 4.60%.

Income from mortgage inspection fees and special charges declined from \$23,000 to \$14,000. We were unable to work out the type loans we desired even though we were actively in the market for more discount loans. The goal of the financial department has been and is to take advantage of the changing market conditions when investing so as to obtain the best possible interest return available within our safety requirements. We believe that this was accomplished in the past year.

Benefits paid during the year increased by over \$100,000 with the bulk of the increase going to living beneficiaries.

The matured endowment payments continued to rise and amounted to \$440,000, an increase of over \$75,000 from 1962. Cash surrenders declined about 7%. We paid a total of 693 death benefits which was an increase of 40 over 1962. Indigent fund payments increased by \$2,000.

It should be noted that living insurance benefits, that is the endowment maturities, dividends, cash surrenders, and indigent fund payments exceeded death benefits paid out by approximately \$300,000. These figures prove that you do not have to die to be the recipient of insurance benefit payments.

Administration fund from member's dues was lower this year by about \$25,000 because of the drop in new ordinary life insurance members. The increase in membership because of ADD members did not help since the administrative fund allocation from such certificates is considerably smaller per certificate. The operating expenses for the year rose by approximately 4% due to higher wages, rising cost of supplies, and increased secretary awards. Salary increases were granted to all employees at the beginning of the year. Our level of salaries, with few exceptions, is now on par or higher than that of business firms in our neighborhood.

Last year at this meeting we approved an increase in the amounts of group insurance for our employees. The plan finally put into effect provides substantially larger amounts of coverage dependent on the length of employment and salary. Basically the coverage is one-half salary for employees with under five years service and full salary coverage for those working more than five years. We pay the entire premium.

Dividends were increased again and the payment for the year 1963 which will be made at the end of this month amounts to \$300,000, or nearly 40% more than that paid last year. This is about double the dividend paid in 1961. The rates per \$1000 range from \$5.00 to \$8.80 to adults and \$3.20 to \$7.00 to juveniles. In 1961 the rates ranged from \$2.60 to \$4.00 per \$1,000. It is our intention to keep paying the maximum dividend possible without jeopardizing the financial safety of our Association. My own feeling is that on the present basis of operations, higher dividends will be paid in the years ahead. We have a sound organization, carefully controlled, efficiently managed, and few if any frills, and therefore should have no difficulty in providing higher returns to our members.

Our most serious financial headache is the problem of slow paying and delinquent branches. There has been a growing tendency on the part of a number of branches to remit dues a month, two, and even three months late. We have been rather lenient in these situations but last year it was necessary to force the election of a new secretary because the incumbent was not conducting the financial affairs properly. We are taking sterner action with all delinquents and pressing for stricter compliance with all of our rules and regulations even though this may irritate some secretaries who are good producers of new members.

This year for the first time in our history our records and procedures were audited by a Certified Public Accountant. The audit was recommended by our Supreme Auditing Committee and approved by the Executive Committee. Copies of the audit report made by Ernst & Ernst will be made available to all members of the Supreme Assembly.

The report form differs to some extent from the reports prepared for the state insurance departments but the results are the same. The accountants made a thorough check of our office records, procedures, and documents and, with minor exceptions, found reasonably good order. General suggestions have been made for modernization to improve internal control and speed up routine tasks. Further studies will have to be made along these lines to pin point exactly what should be done and how.

SOYUZIVKA

Our Soyuzivka operation in 1963 showed gross income of approximately \$255,000 which was \$24,000 higher than in 1962. The increase was due primarily to added revenue from room rentals, and indication of more off-season activity since we have been operating at capacity during the summer months for the last three years. Expenses also increased so that the net profit of \$17,000 as shown on the treasurer's report was only \$3,600 more than in 1962. Food costs, wages, insurance and heat, gas, and electricity were substantially higher than last year.

The difference in the final profit figure as shown on the treasurer's report and the accountant's report is the result of different treatment of certain expenditures for improvements, furniture, and equipment. We capitalized approximately \$16,000 more of such payments than did the accountants.

The capital improvements included the installation of the heating plant in the pavilion, a new heating boiler in the Kiev building, room renovations, replacement of septic tanks, tennis court improvements, and road improvements.

Throughout the year, Soyuzivka continued to be the most popular resort in this area for Ukrainians and their friends. Guests included members and non-members from all over the United States, Canada and other countries. The swimming pool, dance pavilion, concert programs, tennis courts, modernized rooms, hiking trails, and our wholesome menus continued to draw constant praise. The one big complaint, which is mounting in intensity, is about the lack of room accommodations during the summer and even holiday week-ends in the off season. This problem must be given serious thought at this meeting.

The children's camp and the Cultural Courses continued to operate at near capacity. Income was higher from both sources. These activities are vital to a well balanced program and they add to the prestige of Soyuzivka.

The general physical appearance and condition of our Soyuzivka property has been undergoing constant modernization and improvement so that today we possess a first class and very valuable resort. It is not reflected on our books as an admitted asset for the past two years because the new insurance regulations in our state excluded such investments. Never-the-less Soyuzivka has real value and is becoming more valuable with the passing of time.

You all recall that a year ago, the day before our annual meeting, our Catholic Chapel was blessed by Bishop Schmondiuk and named St. Volodymyrs. During the year the grounds around the building have been landscaped and the access roads have been improved. Last summer we also dedicated a plot of ground near the Kiev building for the new Orthodox Chapel. The ground was blessed by Archbishop Mstyslaw in an impressive ceremony and a cross was placed on the spot where the Chapel will stand.

Last fall at the request of Mr. S. Lytwynenko, his statue of Mazepa was erected on the lawn in front of Kiev. Mr. Lytwynenko created the statue in 1959, on the occasion of the Mazepa commemorative year. An unveiling ceremony was held in September. Archbishop Mstyslaw, the sculptor Mr. Lytwynenko, and numerous friends participated.

The most popular activities at Soyuzivka continued to be sports and the week-end festivities. The Labor Day tennis tournament and swimming meet, as usual, were the highlights of the season.

Business with our neighbors has been expanding. We have always maintained extremely friendly and cooperative relations with our neighbors and it is now leading to new business during the off-season. Local groups from Ellenville and Kerhonkson have scheduled banquet meetings, and held dances at our resort.

The past year was free from any unusual events or serious accidents. However, we do have two law suits pending for accidents that occurred in previous years.

ЗВІТ ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“

ПРИХІД

	1959	1960	1961	1962	1963
Передплата від членів УНС	\$ 99,200.00	\$105,950.00	\$119,800.00	\$117,800.00	\$118,700.00
Передплата від читачів	25,532.21	28,027.59	26,412.12	26,494.39	28,688.91
Копіювання	4,476.92	3,833.29	4,002.42	4,416.69	4,771.23
Оголошення	46,070.38	49,365.11	48,709.18	53,374.75	61,121.70
Друкарські роботи	26,686.72	29,473.25	20,169.91	38,192.06	38,724.98
Продаж книжок, стінних календарів	7,485.10	9,680.33	6,184.86	4,979.91	4,485.32
Пресовий фонд	8,810.96	5,872.56	6,548.04	6,912.66	6,600.00
Заборот за електрику і газ УНС	408.00	135.33	137.50	114.27	109.23
Зимня адреса	200.30	171.53	65.85	187.05	13.14
Заборот за телефон	221.00	10.00		122.72	21.28
Заборот за пошту		117.08	92.69	10.80	
Продаж плит	6,621.35	3,502.97	11,229.26	5,433.21	3,082.24
Продаж Альманаху	5,703.35	5,026.50	6,531.67	6,397.79	9,048.42
Копіювання „Веселки“	669.28	836.45	966.29		
Різи	1,947.95	1,327.99	1,235.59	1,550.80	1,206.95
Разом	\$233,198.41	\$243,887.98	\$250,865.18	\$267,935.43	\$275,672.42
Продажний опуст	1,456.83	2,200.03	1,800.70	1,549.31	2,553.62
	\$231,741.58	\$241,687.95	\$249,064.48	\$266,386.12	\$273,118.80

РОЗХІД

	1959	1960	1961	1962	1963
Платня редакторів	\$ 25,373.38	\$ 26,540.00	\$ 27,890.00	\$ 33,119.72	\$ 36,044.00
Платня робітників	97,165.13	99,042.76	103,904.53	105,777.96	109,458.84
Платня кореспондентів	16,177.31	17,615.00	17,545.00	16,796.74	18,235.00
Платня видавців	11,646.63	12,094.57	11,402.55	12,929.16	12,865.18
Платня і інші матеріали	45,004.36	49,244.36	47,781.65	56,760.89	50,381.20
Читачі	7,500.00	7,500.00	11,625.00	12,000.00	12,000.00
Електрика і газ	2,337.79	2,558.44	3,008.16	3,261.12	2,756.62
Телефон	1,888.40	1,514.92	1,857.89	1,581.81	1,506.19
Канцелярські видатки і прилади	1,397.18	1,317.09	1,481.05	1,181.75	1,506.11
Друкарські прилади і частини машин	3,200.99	4,812.28	3,091.54	2,614.08	5,247.50
Книжки, стінні календарі, картки	5,475.23	3,525.03	1,668.34	1,329.78	2,841.54
Переклади, газети, пожертви	970.00	551.70	1,157.00	406.00	941.50
Платня скриньки	24.00	24.00	24.00	24.00	24.00
Аскурація від вогню і випадку	2,442.37	2,381.72	2,284.87	3,144.42	2,043.86
Федеральне і стоїтне забезпечення	4,585.97	5,013.82	5,337.19	5,443.79	6,435.41
Комісія від оголошень	335.74	257.19	84.63	137.49	
Пенсія				504.00	672.00
Різи	10,759.09	8,353.19	8,864.45	9,788.33	11,463.72
Разом	\$236,303.57	\$242,286.07	\$248,787.85	\$266,781.04	\$272,129.72
Купний опуст	81.21	99.48	146.37	98.77	162.90
	\$236,322.36	\$242,186.59	\$248,641.48	\$266,682.27	\$272,272.62

ЗІСТАВЛЕННЯ

	1959	1960	1961	1962	1963
Готівка в банку	\$ 5,453.12	\$ 972.34	\$ 473.70	\$ 896.70	\$ 600.55
Прихід	\$231,741.58	\$241,687.95	\$249,064.48	\$266,386.12	\$273,118.80
Разом	\$237,194.70	\$242,660.29	\$249,538.18	\$267,282.82	\$273,719.35
Розхід	\$236,322.36	\$242,186.59	\$248,641.48	\$266,682.27	\$272,272.62
Остат готівка в банку	\$ 572.34	\$ 473.70	\$ 896.70	\$ 600.55	\$ 1,339.53

СВОБОДА

Last September 15, our daily newspaper and official organ of the Ukrainian National Association celebrated its 70th anniversary. We officially marked that day with a program at Soyuzivka in which the editorial staff participated. Celebrations in honor of Svoboda were also scheduled during the year in Philadelphia, New York City, New Haven, Boston, Chicago, Detroit, Jersey City, and Fort William, Canada.

All in all, the past year was good year in most respects for our newspaper and printing shop operations. Our personnel worked diligently and the results, with some minor exceptions, were satisfactory. We were able to raise salaries and meet other increases in costs without additional subsidy from the Soyuz Administration Fund. A complete statement of income and expenses is included in this report for your personal perusal.

A comparison of the income and expense figures with last year, indicates an increase in non-member subscriptions of \$2,000, in sales to newsstands of \$350, in advertising income of nearly \$18,000, and in Veselka subscriptions of \$2,600. Printing jobs produced a lower income of \$450, the press fund decreased \$2,500 and calendar sales dropped about \$2,400. The overall result, however, was an increase in gross income of approximately \$7,000.

Operating expenses were higher with salary raises accounting for the major part of the increase. Repairs to machines and replacements were also considerably higher.

Subscriptions to Svoboda from UNA members decreased again this year. At the end of December 1963 we had 14,546 subscribers receiving Svoboda. The income from Soyuz members on that basis amounted to \$8,614.30 per month or about \$103,000 per year. This is approximately \$16,000 less than what is paid Svoboda from the Administration Fund. The loss in subscribers compared to 1962 is 264 and the income drop is \$165.85 per month or about \$2,000 per year.

The breakdown of members who receive Svoboda and the amounts paid by them is as follows:

11698	at	65 cents per month
781	at	50 cents per month
2067	at	30 cents per month

The Ukrainian Weekly subscription rate is \$2.50 per year for members and \$3.50 for non-members. Veselka costs \$4.00 per year with a special bulk rate for schools. We have 339 subscribers for the Weekly and 3839 for Veselka. Weekly subscribers increased by 58 over last year.

Svoboda continues to be the most influential and authoritative Ukrainian daily now being published in the free world and the Ukrainian Weekly plays an important role among our youth and English reading members. Veselka, which is acclaimed as the outstanding present day publication for children in the Ukrainian language, is becoming more popular and is approaching a break-even point financially. In general, the great majority of our readers, both young and old, appear to be satisfied with our publications and they often tell us so.

The one real disappointment during the year was the apathy displayed by Svoboda and Weekly readers to the appeal to help in the organizing of members for Soyuz.

CULTURAL COMMITTEE

One of the major goals of the Cultural Committee and its greatest accomplishments to date is the completion of the first volume of "Ukraine, A Concise Encyclopaedia" which finally, after a decade of nerve wracking and tedious labor, came off the press in November 1963. The volume was greeted with acclaim and is highly regarded by all who have had the opportunity to become fully acquainted with its contents.

The book is selling about as planned though not as we had hoped. We have sold 1120 books up to the present from our office and Toronto University has sold 415. This totals about one-third of the number printed. Total receipts approximately \$38,000. Expenditures to December 31, 1963 total \$77,199.04 which also includes part of the cost of the second volume. We have an outstanding item of \$33,207.42 due the University of Toronto Press for printing. This bill will be paid in part by the proceeds from sales made by the University.

The treasurer's report does not show the income from the sale of the encyclopaedia because these receipts are applied against expenditures. Since the outgoing items exceed income, a deficit is indicated on our records.

The second volume of the encyclopaedia is in the final stages and the entire revised manuscript should be completed and in our possession within three months. We have not made definite plans for the publishing but we believe we will be able to work out a satisfactory agreement with the University of Toronto.

Other activities of the Cultural Committee which were carried out mainly by our editor-in-chief, Mr. Dragan, included the publishing of the 1964 calendar, which was completed on time and the publishing of a history of the UNA which was written by Mr. Dragan in preparation for our 70th Anniversary celebrations in 1964. The editor-in-chief was also occupied with the final revision and editing of the Anthology

of Ukrainian Short Stories which is being financed by the Dr. Luke Myshuha Fund.

The Cultural Committee meetings were generally held in conjunction with Executive Committee meetings. This gave us the opportunity to explore fully and discuss in detail the cultural and educational matters that concern our Association. This included the activities at Soyuzivka.

REPRESENTATIONS

During the year I attended numerous functions which I won't take the time to list because Svoboda and the Weekly reported my travels and other activities in great detail. My experience with these representations convinces me that most visits are necessary and beneficial. However, every attempt must be made to encourage careful planning at the local level so as to obtain the maximum exposure for the visiting representative. The objective of most trips is to meet as many people as possible and cover all the problems that time permits.

One particular activity that I want to comment on is our attendance at the National Fraternal Congress and the State congresses. These congresses in most instances are very informative. Last year I attended the National Fraternal Congress in Chicago. This three day conference which covered the fraternal field rather thoroughly touched on the subjects of membership campaigns, sales training and methods, fraternal activities, rates, and numerous other problem pertaining to fraternal insurance. The national congress also sponsored a Fraternal Spectacular featuring choral groups, folk dancers, soloists, drill teams, and drum and bugle corps. Our Association was represented by the Surma Male Chorus, directed by Prof. Ivan Truchly. The arrangement for their appearance was worked out by Mr. Taras Shpilka and the District Committee of Chicago.

The state congresses I attended included New Jersey, New York and Pennsylvania. Last fall I was elected President of the New Jersey Fraternal Congress. While attending the Pennsylvania State Congress with other members of the Supreme Assembly, I proposed a resolution supporting the Shevchenko monument in Washington. This was at the time the Washington Post was attacking the project. The Pennsylvania congress, which was also attended by Dr. Gallan and Mr. John Odeznysky, unanimously approved the Shevchenko resolution. We later used this resolution in support of the project when the matter was under discussion by the Planning Commission in Washington.

We are members of state congresses in New England, Ohio and Illinois and our plan is to become more active in these organizations.

GENERAL

The scholarship plan that was approved by the Supreme Assembly providing for three scholarships in the amount of \$1,000, \$600, and \$400 was announced last year and the plan goes into effect this year for the 1964/65 scholastic year. We received 39 applications for assistance from students now in college or planning to go this fall. The Scholarship Committee will meet on Wednesday, May 20 to go over the applications and make the awards to deserving students.

Our Constitution and By-Laws Committee has not formally reported any progress. Mr. John Panchuk advised that he has started reviewing our documents and has associates helping him with the different technical aspects of this problem. It is my understanding that the members of the committee plan to hold their first meeting in Washington, D.C. the week-end of June 27.

In sports, bowling was the most important and by far the most popular activity during the year. The Penn-Ohio tournament, which held its third annual tournament in Cleveland last year, is growing in popularity each year. Thirty two teams participated in this activity in Cleveland and this included teams in all age groups and both sexes. Much credit is due Mr. Eugene Woloshyn of Youngstown, Mr. Michael Moleky of Cleveland, as well as our two Supreme Advisors, Mr. Dmytro Szmagala and Mr. Andrew Jula, for the unusual success of this tournament. The bowling league in Chicago with which our Supreme Advisor, Mrs. Helen Olek is connected with also had an excellent season and the future looks better. Mrs. Olek had an opportunity not only to popularize bowling and her teams on the radio but also the UNA. We continued the practice of supporting the athletic programs of our branches wherever assistance was requested and found deserving.

CONCLUSION

In the beginning of my report I mentioned that 1963 was a year of intense activity. In part this was due to the Shevchenko Memorial that is being erected in Washington, D. C. Members of our Executive Board and the editor-in-chief hold important positions in the Shevchenko committee and as you all know last year in particular we were kept busy with

(Закінчення на стр. 3-й)

Звіт головного передсідника Йосипа Лисогора

(Продовження)

the many problems connected with the project. We attended many meetings and made trips to Washington to confer with representatives of Interior Department, the Fine Arts Commission, and the Planning Commission. We were occupied with the ground breaking ceremonies late in the summer and then became very heavily involved in the attack made against the project by the Washington Post. All of this took time. There were periods when Dr. Padoch, Mr. Dragan, and I were working almost full time for the Shevchenko Memorial Committee. Our office personnel was also caught up in this extra curricular work. Fortunately, the project which seemed in danger of being held up, will be completed and unveiled as planned and for that we are all grateful.

We can all be grateful for another reason. The Shevchenko project proved beyond any doubt and most decisively that our Ukrainian-American community is a powerful and going concern. It proved that when our interests are challenged we can stand up and be counted. Our people proved this when the Shevchenko memorial was denounced by the Washington Post. Soyuz members were among the leaders in the action against the Post and we are proud of what they did.

In summing up the accomplishments of 1963, the conclusion must be that it was a good year. It was a year when unusual teamwork both at the home office and in the field made possible the successes that were attained. I am hopeful that this same teamwork and the fine cooperative spirit that prevails in our midst will continue to lead us on to further progress.

З черги до звіту приступив заступник головного передсідника інж. Степан Куропас, при чому керма нашою переходить знову в руки головного передсідника Й. Лисогора.

Звіт заступниці головного передсідника Анни Герман

My report on my activities during the past year, is a short one. Because of an injury, I was confined to my home for many weeks and couldn't continue with my plans.

In addition to my attendance to the Executive Board meetings, I had occasion to visit Pittsburgh, Wilkes Barre, Frackville, Pa., and Passaic, N.J. As a U.N.A. representative and informally, I met with many of our U.N.A. members.

As a member of the Cultural Committee, I participated in the meetings and discussions. Our accomplishments are published in the *Свобода* and the *Weekly*.

I attended the 70th Anniversary celebration of *Свобода* and the ground breaking ceremony of the Ukrainian Orthodox chapel at Soyuzivka, in September. The forum was most interesting and should be repeated.

In October, I was a delegate to the N. J. Fraternal Congress which was held at the Ritz-Carlton Hotel in Atlantic City. More than 30 organizations were represented and I am happy to report that Mr. J. Lesawyer was elected President of the N. J. Fraternals.

The 70 U. N. A. Anniversary concert, held at Carnegie Hall in February, was a memorable event. It was a privilege and an honor to have Postmaster General J. Gronouski as our main speaker.

Recently, I attended the District Meeting held in Frackville, Pa. It was my pleasure to present the Rev. Hnushka award to two of our most active secretaries in the anthracite region—Mr. M. Hentosh Br. 305, Delano, Pa. and Mr. J. Petrunio, Br. 78, Pottsville, Pa. In view of the fact that so many of our younger members have left this area to find employment elsewhere, I feel our secretaries are doing a very fine job. Plans are being made to hold a 70th U. N. A. Anniversary banquet in October at Shamokin—the cradle of the Ukrainian National Association. I am sure our members in the anthracite region will give Shamokin their full support.

Анна Герман

Звіт заступника головного передсідника Степана Куропаса

Мій звіт буде короткий, а в браку слів чи фраз, або праці, а тому, що пост місто-предсідника не має свого resortu, а статут УНСОЮЗУ дає йому працю лише у випадку відсутності головного передсідника. Тому звіт головних місто-предсідників були завжди короткі.

Крім засідань ЕКЗЕКУТИВУ, яких в минулому році було чотири, треба було шукати собі роботи де-інде. Про засідання ЕКЗЕКУТИВУ і рішення, там вивчені, вже було в пресі й нема потреби цього повторювати мені, зокрема, коли трьох членів ЕКЗЕКУТИВУ, які працюють у Головні Канцелярії, про те звітують.

Я можу лише ствердити, що не всі рішення ЕКЗЕКУТИВУ були одностайні, але союзовою демократією все вимагало одностайності, навіть тоді, як не знаходились одностайних рішень. На засіданнях ЕКЗЕКУТИВУ ми завжди керувалися добром УНСОЮЗУ і на тому полі у нас була повна гармонія.

У союзових справах і був три рази в Дитройті, а саме з нагоди Річних Зборів Окружного Комітету, Союзового Дня і ювілею „Свободи“. Крім того, я їздив до Раксфорду, Іллі, на власну руку, бо шукати там можливості заснувати Відділ УНСОЮЗУ, на жаль, безуспішно, бо Відділ можна там заснувати, але неможливо знайти секретаря, щоб хотів прийняти цей пост і журити справою. Треба буде переселити когось із Шікаго, знайти йому там працю і тоді постане новий Відділ, майбутність якого буде запевнена. Я брав також участь в засіданнях Окружного Комітету та перевірив алікації на союзові моргеджі в міській громаді і поза нею.

Крім цього, я все заступаю думку, що для будучності УНСОЮЗУ треба централь і малих „союзів“ по більшості союзових осередках, як Торонто, Клівленд, Філадельфія, Піттсбург, Дитройт і Шікаго. Без цього годі собі уявити дальший задовільний розвиток УНСОЮЗУ. Річне засідання в травні 1963 року поставилося прихильно до цієї справи і ухвалило поштаритися про „малі союзи“. Досі, однак, жадна з округ не підняла відповідного об'єкту і не зголосилась до Головної Канцелярії, щоб вона виконала доручення цієї ухвали. В районі моєї перебування Окружний Комітет не виявив досі охоти шукати такого об'єкту, щоб поза містом розвивати не лише здорове тіло, але й здорову душу союзівців. На мою думку, треба теж звернути увагу на союзові домів, чи взагалі домів, де збираються союзові вкладки, але де немає життя. Американське „покоління інше! Воно піде і буде інтересуватися Союзом, коли буде мати гідне приміщення для себе та своїх дітей.

Такі малі громади як Ембридж і Аліквіпа в Пенсильванії є добрим доказом, що Союзи, де є нова генерація у провід, мають добрі союзові домів, у яких гуртуються батьки і діти, і ростуть там союзові Відділи. Добрі домівки для союзових громад, гідні престижу його імені, зберуть нам союзове життя на дальшу мету. Головний Уряд повинен цією справою журитися і повинен також причинитися, крім „малих союзів“, добути ще малі або більші союзові домів, що самі себе оплачували б. Але початок не лише на місяць, а й тут на верхах, себто на наших нарадах. Великі грошові резерви, які маємо, це можемо роздати членам, зате можемо створити за ті гроші організаційний апарат із „союзівками“ і союзовими домівками, яких „нон плюв ультра“. Тому на Вас, головні урядовці, лежить велика відповідальність. Ви і ми є директорами великої корпорації на ім'я УНСОЮЗ і його бізнес та добробут залежить головним від Вас.

У минулому ювілейному році „Свободи“ я організував лише 10 членів. Ночий 70-ий ювілейний рік УНСОЮЗУ заповідається краще. В цьому уроці не повинно нікого з головних урядовців забракнути на листі організаторів. Для повного успіху треба тотально мобілізувати головних урядовців, бо вони мусять показувати шлях до 100 000 членів УНСОЮЗУ. Думаю, що ми себе, взаємно розуміємо і спільно подбасмо про спільне добро УНСОЮЗУ.

Енциклопедія Українознавства

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ — це життя зброю в ширенні правди про УКРАЇНУ, видана за ДРІБНІ ДАТКИ 84,000 членів УНСОЮЗУ. Тільки у великій громаді можливі великі досягнення. ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ СОЮЗІ!

Звіт головного секретаря Ярослава Падоху

Ще один рік праці, змагань і, на щастя, успіхів, відійшов до „магазину“ Українського Народного Союзу, а з ним — усієї української спільноти З'єднаних Держав і Канади. Прийшов час дати огляд цілолітньої праці, зібрати в суку числа гарячою кров'ю налите життя, сповнене великим щоденним трудом, невдачами і успіхами, надіями і сумнівами. Розпочинаючи кожний новий рік праці, ми думаємо про цей час підсумків. Відгадаємо, чи витримаємо праці повних 12 місяців, чи захитатиметься нашіша воля, надхненні наша сила, наш труд завершиться успіхом, чи як це завжди можливе в громадському житті, невдачею?

З великою полемою і з не меншою радістю складалося цей річний звіт. Минулий рік був далішою ланкою 70-річного ланцюга успішних років нашої організації. Хоч серед яких невідрадних обставин проходила перша половина минулого року, ми закінчили його з успіхом і то куди кращим за попередній 1962 рік.

Хто ж причинився до того успіху? Кому належить наші щирі признання і подяка? Про це говорять неспадливо, з математичною вірністю, стрункі колонні чисел, що ними засіяні сторінки цього звіту.

Не полінуємося прочитати ці колонні і побачити за ними живих людей, цілі групи їх, об'єднаних у союзові товариства та братства, які впродовж 70 років клали і далі кладуть підвалини під щораз краще і буйніше українське життя у цьому краю.

В поклоні тим, що відійшли з громадської стійки. Заки приступимо до цього, звернімося думкою до тих, які вже не слухатимуть та не читатимуть цього звіту, не радуватимуться нашими здобутками та не журитимуться нашими невдачами, бо там, куди вони пішли — ність болізни, ність печалі, особистої і громадської.

Минулого року відійшло від нас 15 відданих союзових і громадських діячів, у тому 10 активних секретарів Відділів УНСОЮЗУ. Чимало з них відійшли з цього світу у поважному віці. Довголітньо працюючи вони заслужили собі відпочинок, а ще більше громадську непрямою пошану і вдячність. Ось тут їх список, не по заслугах, бо вони все віддали своїй громаді, що найкраще мали те, що найкраще вили: свій запал, гаряч серця, час і заслужені вигоди життя. Цей список складало саме Провидіння, визначивши чергу, в якій пришлося нашим братам-союзовцям перейти у інший світ. Ось вони:

Іван Боберський, секретар 333 Відділу — помер 13 січня 1963. Антін Василь, секретар 96 Відділу — помер 27 січня 1963. Іван Бутрин, б. секретар 390 Відділу — помер 29 січня 1963. Василь Гіль, союзовий і громадський діяч — помер 17. II. 1963. Лев Федяк, секретар 66 Відділу — помер 27 лютого 1963. Марвен Гретчин, основник і голова 15 Відділу — помер 7 березня 1963. Павло Володка, секретар 127 Відділу — помер 12 березня 1963. Осип Кошовський, один із старших піонерів УНСОЮЗУ — помер 13 березня 1963. Іван Дужанський, союзовий і громадський діяч — помер 7 травня 1963. Омелян Житкевич, секретар 250 Відділу — помер 13 травня 1963. Юлія Сидор, б. передсідниця 318 Відділу — померла у травні 1963. Степан Майк, секретар 368 Відділу — помер 17 травня 1963. Василь Гасій, секретар 204 Відділу і б. контролер УНСОЮЗУ — помер 11 червня 1963. Григорій Гарасим — секретар 220 Відділу — помер 28 серпня 1963. Антін Маланчук — секретар 54 Відділу і довголітній заслужений діяч УНСОЮЗУ — помер 18 грудня 1963.

Вже в цьому 1964 році впродовж перших трьох місяців залишили свою народну службу ще чотири заслужені секретарі, а саме:

Володимир Янда — секретар 503 Відділу і його основник — помер 12 лютого 1964. Василь Рогач, секретар 302 Відділу — помер 19 березня 1964. Іван Матейчук, секретар 107 Відділу — помер 21 березня 1964. Петро Лучанко, б. секретар 130 Відділу — помер 29 березня 1964.

Ярослав Падоху

Завдання Секретарського Відділу УНСОЮЗУ

Як за ранніх років до секретарського Відділу належать різноманітні обов'язки, а зокрема належать сюди:

1. Канцелярська праця, 2. Організаційна праця, 3. Інформаційно-пропагандистська та вишкільна праця.

Поза цим, статут накладає на головного секретаря ще інші обов'язки, а саме: бути секретарем ЕКЗЕКУТИВУ та Головного Уряду і утримувати між ними зв'язок. Крім цього, з уряду або з вибору з він членом різних союзових і не союзових установ та Комітетів, а саме Культурної Комісії, Стипендіальної Комісії й інших.

У минулому 1963 році відбулися річні наради Головного Уряду в часі від 20-24 травня 1963 та п'ять нарад Головного ЕКЗЕКУТИВНОГО Комітету в дні 7 березня 1963, 8 травня, 23 серпня, 21 жовтня, 30 грудня. Крім цих пленарних засідань, відбулися ще чотири, присвячені виключно інвестиційним справам.

Вже в цій 1964 році відбулися ще дві наради Головного ЕКЗЕКУТИВНОГО Комітету, в дні 19 березня і 6 травня. Протоколи цих нарад, складених головним секретарем, були надруковані на сторінках „Свободи“, здебільшого в „Трибуні“ УНСОЮЗУ, яка вже одинадцять років з неофіційним літописом УНСОЮЗУ і його кипучого життя.

Канцелярська праця

В минулому році праця Головної Канцелярії проходила плідно, без значних перешкод і несподіванок, які трапляються в більшості скрупчених працівників. Секретарський Відділ складався подібно, як в трьох попередніх роках, з тринадцяти службовців. Асистентом гол. секретаря був Володимир Сохан, а інші службовці за літами служби були такі: Стела Раци (затруднена пів дня), Меланія Мілянович, Теодор Литвинюк, Ярослав Левичук, д-р Іван Кошак, д-р Осип Волощук, Іванна Кош, д-р Марія Корницька, мгр. О. Сип Стецур, мгр. Наталя Залуська, Ольга Колодій і Марта Доберчук. Кожний службовець мав свою ділянку праці, за яку відповідав, а крім того, допомагав іншим у міру потреби. Праця проходила серед дружньої атмосфери і зрозуміння відповідальності та ваги визначених кожному завдань. Усім їм належить в цей день річних підсумків вдячна пам'ять і признання.

Секретарський Відділ пильно зберігав, вже можна сказати — традицію швидких та вичерпних відповідей на всі питання. Тільки у виняткових випадках листи, що наслили до Головної Канцелярії, ждали довше як пару днів на відповідь. На більшість листів відповіді були написані в день їх одержання.

Звичайно раз в тиждень полагалося різні оруддя, а саме висилку друку та інших матеріалів, а зміну спадкоємців та призвичань членів що два тижні. Роблено це тому, щоб рівномірно розкласти працю на цілий місяць. Постійною болячкою було пізнє надсилання алікацій ново-зорованих членів, які секретарі та організатори надсилали в останні кілька днів місяця, а то й після закінчення місяця і пізніше, вимагаючи, щоб їх оформити ще з датою минулого місяця. Це призносило оформлення нових членів і, водночас, висилку місячних рахунків, на що деякі секретарі нарікали, нерідко власне ті, які спізняються з висилкою алікацій.

Зв'язок з п'ятьма сотнями Відділів це нелегка справа. Про це свідчить на перший погляд неймовірне число листів, які були вислані зі Секретарського Відділу Головної Канцелярії в минулому році, а саме 31,610, (В 1962 р. 28,310) в тім 87 об'єктів. Поділено на кількість місяців, це число показує, що місячно вислано листів 2,634.

У 1963 році вислано 1680 (в 1962 — 1540) посилок матеріалів, потрібних секретарям Відділів, тобто кругло 140 місячно.

Велика громада має великі потреби. В минулому році змінився своїх спадкоємців 1,179 членів, (в 1962 р. 1,212) а 266 змінили свої прізвища.

2. Організаційна праця

Основою організаційної праці було і є постійне збільшення кількості членів, обслуговування існування, вдержування Відділів з активними урядовцями та їх вишкіл, зокрема секретарів, і врешті підшукування, вишкіл і нагляд над постійними організаторами.

Ця праця не має початку і не має кінця, кожного дня ставити нові проблеми, які потрібно негайно розв'язати. Найбільшою труднощію в цій праці є чимраз менше число активних громадян, які бажали б перейти на себе труд відділових урядовців, а це важко добути людей на союзових організаціях. Ця болячка є не тільки спільною для всіх наших Союзів, але для всього асекураційного бізнесу, який не від сьогодні відчуває нестачу належного доплату відповідних сил.

Не легше мається діло зі здобуттям нових членів. Наше громадянство у своїй масі ще не навчилася цінити життєвого забезпечення, виказуючи в цій ділянці подвійну заскорюленість. Більшість нових членів ще даліше знаходиться шлях до УНСОЮЗУ з уваги на його непересічно-важливу громадську діяльність. Зі спонук бізнесових, тобто з потреби життєвого забезпечення для себе і своїх рідних, прибуває до Союзу і досі порівняно невелика кількість членів. Як навчити американських українців відмовити собі щоденних примисностей для високої ідеї забезпечення долі своїх рідних та своєї власної на старість? Цього ще й досі не вдалося встановити. Пересічний американець з забезпеченням боляй на \$8,000, а пересічна американська родина на бодай \$10,000, а нам вистачає „стояти“ в Союзі все своє життя з \$500 чи \$1,000 граматою. Родиться нові діти і росте відповідальність за їх долю, а ми даліше зберігаємо сдину \$500 грамату, мимото того, що наші прибутки зросли не раз вчетверо.

Це є центральна проблема росту УНСОЮЗУ та збільшення його суспільно-допомогової функції, нерозривно з нею зв'язаною. Поруч з нею є ще трудніша: перерахунок наших земельних з України і то вже повних двадцяти років. Відгороджене українське еміграцію від українського материка і тому фізично корчиться українська громада у вілному світі, бо відходять піонери, а чимало молоді відчужується від своєї громади та не докорить її ідеалами. Та все ж завдяки величезним зусиллям Головної Канцелярії, Головного Уряду та відділових урядовців і нечисленних організаторів вдалося рік за роком, серед тих невідрадних обставин, не тільки зберігати стан посідання УНСОЮЗУ, але його постійно збільшувати. І минулий рік був роком, хоч і обмеженим, але все ж таки роком значного успіху.

Хоч ми втратили в минулому році понад 4,000 членів, то все ж ми збільшили УНСОЮЗУ кругло на понад 1,000 членів.

Якою проблемою є вдержання такої великої організації, як УНСОЮЗУ в наших умовах, можуть посвідчити наступні цифри. За останніх 10 років УНСОЮЗУ придбав точно 40,350 членів, з тої кількості, як чистий прибуток, залишилося всього 11,540 членів. Отож, при всій нашій активності вдалося нам зберегти приблизно що-четвертого члена. Та все ж за тих десять років УНСОЮЗУ зріс з 72,814 членів до 83,493. Не сумніваюся, що заки закінчиться ноне десятиріччя, ми досягнемо і перейдемо довгождану 100,000-ну границю союзової громади.

Змагання за ріст УНСОЮЗУ в 1963 році

У минулому році, році 70-річчя „Свободи“, офіційного органу УНСОЮЗУ, з якого взяв початок сам УНСОЮЗУ, ми придбали чотири з половиною тисячі членів, тобто 4,446. Хоч ми не нарікали на 1962 рік, то все ж минулий 1963 рік був кращий за попередній, бо приніс 353 членів більше. В

протівенстві до 1962 року, який був роком конвенційним, щойно останні чотири місяці 1963 року принесли нам надзвичайну кількість членів над убогостю. Перших вісім місяців були дуже скупі, зовсім напакі, як це було в конвенційним році, в якому перших п'ять місяців належали до „найхудших“ у нашому останньому 10-річчі. Після покриття втрат, минулий рік приніс нам 1,069 членів прибутку, в тому 330 т. зв. активних членів. Обидва числа є кращими, як у попередньому році.

Подані нижче таблиці ілюструють наше минулорічне драматичне змагання за вдержання і дальший ріст нашої організації. Вони говорять про здобутки кожного місяця, хто при них найбільше прислужився: які особи, які Відділи, які округи та які стейти. В дальшому подані класи забезпечення, що їх вибрали собі члени; серед них окреме місце займає впровадження з вереснем минулого року акцидентова грамота. В цьому статистичному розділі також поданий рух членів, а зокрема убогості та головні причини убогості.

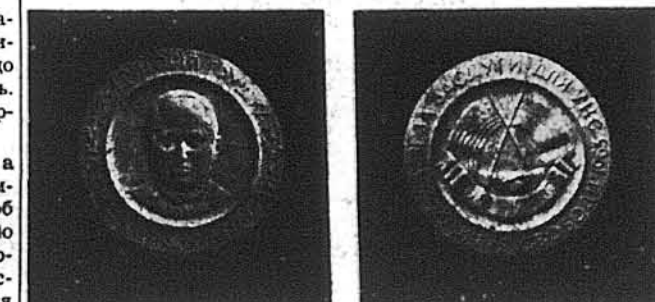
ЧИСЛА ЧЛЕНІВ ПРИСДНАНИХ У 1963 РОЦІ ПО МІСЯЦЯМ

	Дорослих	Молоді	Разом
СТЕПЕНЬ	134	78	212
ЛЮТИЙ	186	118	304
ВЕРЕСЕНЬ	188	89	277
КВІТЕНЬ	145	104	249
ТРАВЕНЬ	142	120	262
ЧЕРВЕНЬ	150	111	261
ЛИПЕНЬ	164	114	278
СЕРПЕНЬ	189	118	307
ВЕРЕСЕНЬ	436	111	547
ЖОВТЕНЬ	453	91	544
ЛИСТОПАД	409	92	501
ГРУДЕНЬ	561	143	704
Разом	3,157	1,289	4,446

В тому забезпечено членів акцидентовими грамотами, започаткованими у вересні 1963:

	Вересень	Листопад	Грудень	Разом
Вересень	298			298
Жовтень	279			279
Разом				1,086

ПЕРШІ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНИ 1963 РОКУ НАГОРОДЖЕНІ ПОЧЕСНИМИ МЕДАЛЯМИ О. ГРИГОРІЯ ГРУШКИ

ЗДОБУВЦІ ЗОЛОТОЇ МЕДАЛІ О. ГРУШКИ

Ч. Відд.	Організатор	Присднан членів	Ч. Відд.	Організатор	Присднан членів
1.	Володимир Грішак	197	8.	Михайло Семків	61
2.	Вогдан Зорич	191	9.	Роман Чученків	60
3.	Іван Одежинський	111	10.	Тарас Шинкула	57
4.	Микола Ткачук	108	11.	Михайло Фединашин	54
5.	Евстахій Гомотюк	79	12.	Іван Мельник	52
6.	Сфим Омеляченко	69	13.	Теодор Носович	52
7.	Іван Красник	62	14.	Петро Головачук	51
			Разом		1,204

ЗДОБУВЦІ ОРТІВНОЇ МЕДАЛІ О. ГРУШКИ

Ч. Відд.	Організатор	Присднан членів	Ч. Відд.	Організатор	Присднан членів
1.	В. Цимбала	45	17.	А. Джула	28
2.	Я. Карпак	43	18.	Г. Тимчій	28
3.	Я. Падох	42	19.	П. Лисогір	28
4.	П. Федик	38	20.	П. Ярема	28
5.	Кіткіца Стецюк	36	21.	М. Мартиненко	27
6.	В. Никифоров	36	22.	А. Копистянський	27
7.	М. Дербуш	36	23.	В. Крушельницький	26
8.	Гелен Олек	34	24.	І. Воробель	26
9.	І. Пиндус	33	25.	І. Гидь	26
10.	І. Фіс	33	26.	І. Телюк	26
11.	д-р В. Палідвор	32	27.	В. Мандзіш	25
12.	В. Заларанюк	32	28.	Т. Гаврилик	25
13.	В. Гаврилик	30	29.	М. Гейрик	25
14.	І. Гейрик	30	30.	М. Заворонський	25
15.	С. Мотрович	29	31.	М. Ольшанський	25
16.	В. Попович	29	32.	О. Пригула	25
17.	М. Сеник	28	33.	О. Вайка	25
			Разом		1,031

ЗДОБУВЦІ БРОНЗОВОЇ МЕДАЛІ О. ГРУШКИ

Ч. Відд.	Організатор	Прислана членів	Ч. Відд.	Організатор	Прислана членів
5	І. Сидор	21	281	І. Довгань	12
6	А. Вовк	15	283	П. Пирогатий	12
13	І. Карабин	15	287	Т. Литвинюк	12
14	М. Отрок	19	287	В. Сохан	13
14	А. Вориченко	10	289	В. Гуцар	10
19	д-р Р. Голіят	15	292	В. Дідик	10
37	Марія Процак	13	293	Марія Демидчук	11
49	М. Юречків	10	293	Мері Душин	10
57	С. Шпак	18	305	М. Гейрик	10
58	І. Яковенко	10	320	І. Малко	10
59	М. Галькевич	11	325	В. Цюпа	10
63	М. Турко	16	325	В. Косиник	10
78	І. Петрунчук	12	334	Стефанія Боганик	10
83	І. Данилюк	15	336	Г. Кисель	10
102	М. Вобечко	13	338	о. М. Федорович	10
106	А. Іванюк	18	340	о. П. Мелех	10
107	І. Матефчук	12	362	І. Завалинчук	10
110	Євма Дудзік	10	360	І. Гаврилук	10
120	В. Рефт	10	361	П. Кучма	10
121	О. Гадз	10	361	І. Пригода	10
125	Іванка Подола	11	361	І. Галичак	10
130	І. Малець	15	361	д-р В. Вишиваний	10
150	І. Тарнавський	10	364	В. Владика	10
171	Стела Расп	22	375	І. Данильський	10
173	П. Шерба	17	383	О. Хома	10
184	В. Ластовецький	10	387	В. Олійник	10
191	В. Колодій	11	388	Євсемія Воловийник	10
194	І. Василюшин	11	397	Олена Штогорин	10
194	М. Салдан	10	406	М. Мартинюк	10
206	Е. Тепер	10	423	Івж. Ст. Куропась	10
214	О. Твардовський	19	423	І. Іванчук	10
217	Ф. Голод	13	423	М. Куропась	10
220	І. Мелінішин	12	427	П. Цибудяк	10
221	І. Михальцевич	16	427	І. Курман	10
230	П. Ліцак	15	434	В. Мельник	10
234	І. Іванюк	19	437	М. Малинівський	10
238	Анна Ремік	17	456	В. Воркевич	10
240	Осипа Олінкевич	10	457	Ольга Дембровська	12
251	Д. Шмагаля	14	472	Стефана Кочія	10
251	Т. Шмагаля	14	473	О. Чайківський	10
254	В. Романюшин	10	465	М. Черешневський	10
266	В. Труфим	20	489	М. Шитко	10
268	О. Барилко	10			
271	І. Чопко	13			
276	С. Іванюцький	18			
			Разом		10

FORUM

Year	Number of people (millions)
1995	35
1996	36
1997	37
1998	38
1999	39
2000	40
2001	41
2002	42
2003	43
2004	44
2005	45
2006	46
2007	47
2008	48
2009	49
2010	50
2011	51
2012	52
2013	53
2014	54
2015	55
2016	56
2017	57
2018	58
2019	59
2020	60

Ярослав Курдюк

ТАМ, ДЕ МОГИЛИ ПРОМОВЛЯЮТЬ
І ОСКАРЖУЮТЬ

У гарячі літні дні, коли вулиці Нью-Йорку жахнуть духоту так, що ця світова метрополія нагадує велетенську розпалену кам'яну піч, тоді ми частенько думаємо про одне — куди б то чим далі втекти від неї і відпочити десь у прохолоді...

Мало кому приходить на думку, що на яку годину їдуть від Нью-Йорку в «квітний правдивий український землі»... Це Святий Бавид Брук, Н. Дж., де провід Української Православної Церкви у США, що є нині під керівництвом Владимира Митрополита Іоанна, прибув велику поїздку і створив тут Центральний Осередок для цілої Церкви. Всім відомо, що тут збудовано величавий Храм — Пам'ятник на спомин тих, що свос життя віддали за свою Церкву, за волю й незалежність свого народу. С тут ще дуже симпатична тим-

часова церква Св. Андрія Первозваного, біля якої і почалися гуртувати доволі численні українці, які створили парафію в окремому «Українському селі»... Коли ви туди потрадете, будете почувати себе так, як це було колись у нас на нашій Батьківщині.

Всюди, де тільки не зустріне наших людей, відчуваєте оту прикмету нашим рідним землякам, невідану сердечність, теплоту і щирість. У Св. Бавид Брук все це якесь таке невідоме, близьке, своє і дороге...

Коли ми з дружиною доїждили автобусом до Бавид Бруку, а спускаючись до автобуса зупинилися коло «Юрєйської Меморіал Черч» — він потянувся і спитав:

— А, ви може теж українці, що туди їдете? — Еге ж, кажу. — Я живу тут по сусід-

тву і мушу вам сказати, що за те, що ви тут у тому короткому часі доконали, мусять бути горді всі ваші земляки. Із колишньої розлогої поїздки, — продовжує мій сусід, ви зробили символічне пам'ятник місце. А цвинтар коло церкви із тих чудових пам'ятників вказує на те, що ви гідно звеличуете всіх тих, хто від вас відходить...

Якось так склалося, що саме тоді, як ми почали оглядати із-зовні Храм, а потім і окремі пам'ятники на могилах, зайшов туди Владислав Мстислав, а описав долучився на короткий час, ще і «його правниці», о. Прот. Богдан Желєвський, а ще за момент ми зустрілися з місцевим парохом й опікуном цвинтаря, о. Прот. Шадінським.

Правду сказавши то майже все те, що і задумів та ідей перейшло в дійсність, це заслуга Архiepіскопа Мстислава. Його ініціативу підтримували та допомагали йому не тільки Члени Консульторії, але і дослівно всі ті, що ім на ім'я — добрі українці і вірні християни. Сьогодні Храм — Пам'ятник, який за всемо, правдоподібності буде вчинений ще в цьому році, перейшов вже кошту 600 тисяч доларів.

А почали ми цю монументальну будівлю, маючи не тільки тільки сорок тисяч доларів. Розпочали ми її з вірою в Божу допомогу і нашу українську доброту і щирість, — продовжує Архiepіскоп Мстислав. І признається, треба, що він, Архiepіскоп свого українського Стада, знає його благородність, віру і силу...

Ви перейдітьте пам'ятник, — заохочує нас Владислав Мстислав, а побачите, що наш цвинтар поруч Храму, це місце, на якому спочивають ті, що то колись у цьому місці служили свої Вітчизні. Ви зустрінете на цьому цвинтарі своєрідний профіль нашої дорогої Батьківщини. Людей усіх прощарків, починаючи від тих, що творили його основу, а кінчаючи на тих, що були його духовними творцями, провідниками і захисниками...

Я слухав сів Архiepіскопа і погоджується з ним. Так, Св. Бавид Брук, — це сьогоднішній день про місце, де коло Храму — Пам'ятника на цвинтарі у його підніжжі спочивають самі тільки українці. Одні поруч одних, православні і католики. Вей ті, що колись так же самісого дома один коло одного, працювали разом, творили, перенесли і ділили спільне горе і спільну радість. Що захищали її спільно зброєю, хоч і встояти не було сили... І тепер вони спочивають вічним сном серед своєї громади у підніжжі цього величавого Храму, що головною найвищою золотою банею сягає високо в гору і неначе братається з небом, а двома меншими банями, як двома ласкавими материнськими руками, простягається у молитві за їхні душі... Приглядаючись написам на пам'ятниках. Скільки поміж ними колишніх моїх знайомих... Людей, до слів і думок, деякого з них прислухалися

ми, на доповідях, про виступи яких ми не раз чули і читали в журналах і часописах. Там, колись уже давно на рідній землі, а потім і на чужині...

Перша впадає мені до уваги могила д-ра Лева Ганкевича, члена Уряду ЗУНР. Могила це свіжа і без пам'ятника. Але його пам'ятник у кожного з нас, тепер вже літніх громадян, а колишніх політ'язнів, яких він ороновав на польських процесах. Блискучий правник і найкращий промовець...

Наші Духовники: О. Протосрей П. Вілонь, Священник Армії УНР, о. Прот. Варварин...

Професори: Михайло М. Встухів, Микола Єфремов, А. Дерев'яко, Котівич, Ів. Дубина — Дубинський, відомий хірург, проф. Борис Андриєвський.

А там зібралася вже і досить численна громада наших мистців: Композитор Микола Фоменко, малюв. графік, Микола Бутончик, скульптор Микола Мухин, письменник Тодось Осмачка і Федір Дудко...

А наші військовики?.. Боже, аж важко повірити, що вони вже так масово відмаршували у вічність... Люди, з яких немов би кожний по своєму викував собі місце у Всенародному Пантеоні, щоб там залишитися назавжди із ранами на тілі і хрестами заслуги на грудях. Вони тут усіх рангів і спеціальностей та призначень...

На їхньому чолі стоїть кременний і завжди бадьорий, генерал — поручник Іван Омелянович — Павленко. За ним іде полк Микола Куликівський — полковник для спеціальних доручень при Головному Отамані Військ УНР, полк Петро Філоненко, В. Савченко, А. Шульгин, Капітан Флоту Святослав Шрамченко д-р О. Плітас, лікар Армії УНР, поручник А. Зубенко, Хорунжий Ол. Литвиненко і багато ще таких, що служили колись під українським національним прапором і залишили його вірними. До останнього женту свідомості... І цей сумний похід немовби замикає Олексій Балабас, осаул Кубанського Війська...

І щораз то добавляються до них все нові і свіжі могили. Останні з них це Осипа Качана та інж. Василя Щербини з Харкова, який помер у травні ц. р.

Всі вище згадані могили ці ті, які немовби то говорили до нас і когось нам пригадували. Але є тут на цьому цвинтарі і «Могили — Символи»... Вони оскаржують наших ворогів і викликані у граніті словами намагаються промовляти по всяк час і вічно... Не тільки до своїх, але і до чужинців,

У БОРОТБІ ЗА ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

(Вісті зі Школи Українознавства Т-ва Рідна Школа в Дітроїті — Сх'ї)

Школа Українознавства у Дітроїті — Сх'ї провела свою працю в 1963 - 1964 шкільному році під гаслом протестативної акції проти русифікації нашої молоді на рідних землях. Гідною відповіддю на злочинну дію російського колоніалізму було поставлене тут завдання — прислати всю українську молоддь до абеткового порядку): Витинський Богдан, Гвоздь Ольга, Крам Мотря, Кушнір Андрій та Надія Олесницька.

В 1963 - 64 шкільному році закінчили навчання в нашій школі 322 хлопців і дівчат. Навчання проходило в одинадцяти класах. Шестеро учнів склали матуральний іспит з українознавчих предметів (мова й література, історія та географія й історія української культури). Головою матуральної комісії був колишній доволітний директор нашої школи, а тепер інспектор Шкільної Ради УКА, проф. д-р Митрофан Долницький. Члени комісії: д-р Б. Ловчина, інж. К. Ніщипенко, пані Н. Розмай. Веретенченко й д-р Б. Кушнір. Матуральний іспит пройшли наступні учні (подасмо в абетковому порядку): Витинський Богдан, Гвоздь Ольга, Крам Мотря, Кушнір Андрій та Надія Олесницька.

Успіх цей тим більший, коли зваяжити, що тільки дві Школи Українознавства (на східі й заході) діють в рамках Шкільної Ради УКА. Обидві: англійська кат. парафіяльна Школа і Школа Української

ли наступні учні (подасмо в абетковому порядку): Витинський Богдан, Гвоздь Ольга, Крам Мотря, Кушнір Андрій та Надія Олесницька.

Важливою подією в минулому шкільному році було спільне святкування усього шкільного молоддья та молоддечими організаціями 150-річчя з дня народження Шевченка. Воно відбулося за ініціативою Т-ва Рідна Школа у Дітроїті — Сх'ї.

Важливою подією в минулому шкільному році було спільне святкування усього шкільного молоддья та молоддечими організаціями 150-річчя з дня народження Шевченка. Воно відбулося за ініціативою Т-ва Рідна Школа у Дітроїті — Сх'ї.

Важливою подією в минулому шкільному році було спільне святкування усього шкільного молоддья та молоддечими організаціями 150-річчя з дня народження Шевченка. Воно відбулося за ініціативою Т-ва Рідна Школа у Дітроїті — Сх'ї.

Важливою подією в минулому шкільному році було спільне святкування усього шкільного молоддья та молоддечими організаціями 150-річчя з дня народження Шевченка. Воно відбулося за ініціативою Т-ва Рідна Школа у Дітроїті — Сх'ї.

православної церкви, під оглядом навчання українознавства, ще покищо не з'єднані із Шкільною Радою УКА. Треба сподіватися, що до з'єднання в ближньому, чи дальшому майбутньому напевно прийде.

Щоб заохотити до проведення цього спільного святкування, обидві Школи Українознавства пожертвували свої пайки із прибутку на користь парафіяльних англійських Школ. Ці зусилля Т-ва Рідна Школа й обох українських шкіл до єдності, громадянство прийняло з великим задоволенням.

Закінчення шк. року 1963-64 відбулося дуже вкрасно.

Після слова директора й роздачі свідомств й книжкових нагород, програму дня виповнили деклямації Шевченкових творів.

Деклямували учні, що перемогли в конкурсі деклямації Шевченкових поезій.

У вересні ц. р. сповняється 15 років невтомої праці нашої Школи Українознавства.

Ювілейне відзначення цієї події підготувала Громадський Комітет складений з товаришів, організацій та визначних ріднопільних діячів із терену нашого міста.

О. С-ий

В Альжирі арештовано колишнього шефа альжирського екзильного уряду з чисел альжирської визвольної в і я н. і, лінійного президента альжирського парламенту, Фергата Аббаса. Він був завжди в опозиції до диктаторських методів президента Ахмеда Бен Белли, проти його «соціалістичних» реформ і приязни з кубинським Фіделем Кастро.

КНИЖКИ

Петро ПАНЧ ГОМОНИЛА УКРАЇНА (Історичний роман, 560 стор., тверда обкла.). Ціна 3 дол. За мовним вишлемо також безкоштовно кілька книжок інших авторів. — Адреса: I. MANYLO P.O. Box 472, Vineland, N.J., USA

Читайте щоденник «Свобода»

УВАГА! Західня і Центральна Канада!

В п'ятницю, дня 4-го вересня 1964 року
о год. 8:30 вечорав залі
Українського Національного Об'єднання
в ВІННІПЕГУ при 935 Мейн стр.ОСНОВУЮЧІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
Заходу і Центру Канадидо участі в яких є запрошені урядовці і представники
Відділів таких місцевостей:ЕДМОНТОН 497 і 503, КАЛГАРИ 500,
КЕНОРА 428, ДАУФІН 494,
ВІННІПЕГ 495 і 445.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Доповідь головного передсідки УНС н. н. ЛІСОГОРА
3. Підготовка до 70-ліття УНСОюзу
4. План успішного закінчення ювілейної кампанії для розбудови УНСОюзу
5. Вибір Управлі і Контрольної Комісії Округи
6. Висески і залати
7. Закриття.

ГОСТЯМ РАДІ.
За Ініціативний Комітет:
Мгр. І. ГЕВРИК, С. КОСТИШІН, Ю. ГВОЗДУЛИЧ
І. ПАНЕКІВ

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

— влаштує —

ЧЕТВЕРТУ
ВЕЛИКУ ЗУСТРІЧ

УРОДЖЕНЦІВ ЛЕМКІВЩИНИ І ЗАСЯННЯ

яка відбудеться

в неділю, 6-го вересня 1964 року

в місті WATERVLIET, N. Y.

в Українському Горюжницькому Клубі, 402 — 25th Street

Зустріч буде присвячена справам виселення Лемків і дикунського знищення Лемківщини комуністичною Польщею.

ПРОГРАМА:

- 11:30 рано Служба Божя в Українській Католицькій Церкві
2:00 по пол. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
4:00 по пол. ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ з ТАНЦЯМИ.
Приїжджайте самі — кличте Ваших сусідів і знайомих!

Directions: Take N. Y. Thruway to exit 24, route 87 north,
route 7 to Watervliet.

УРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ

в Нью-Йорку

— оголошує —

ВПИСИ

на шкільний рік 1964/1965

ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ І УЧИТЕЛІ:

Фортепіан, скрипка, віола, віолончель, сольспів, композиція, диригентура і всі теоретичні предмети. — Духова оркестра, курси мистецького слова і мистецького танку. — Музичний садочок.

ФОРТЕПІАН:	СКРИПКА І ВІОЛА:	ДИРИГЕНТУРА:
М. Байлова — YU 2-2139	В. Цісок — VI 2-2586	І. Соневицький
В. Грудин — SP 7-8626	ВІОЛОНЧЕЛЯ:	КОМПОЗИЦІЯ І ТЕОР.
З. Лиско — ME 5-9731	І. Недільський — AL 4-0205	ПРЕДМЕТИ:
Г. Митрошинченко — AL 4-6943	Л. Полєвська — TE 2-9487	В. Грудин
О. Музиченко — MO 2-0128	СОЛЬСПІВ:	З. Лиско
М. Полєвський — TE 2-9487	В. Здрайковський — VI 2-2670	І. Недільський
І. Соневицький — OR 4-6569	К. Таранова — SU 7-5107	І. Соневицький
С. Чапельська — AL 4-3464	СМІЧКОВА ОРКЕСТРА:	Г. Митрошинченко
К. Чічка — YU 2-5705	В. Цісок — GR 3-4787	МИСТЕЦЬКЕ СЛОВО:
	ДУХОВА ОРКЕСТРА:	О. Добровольська — GR 3-4787
	В. Ковалів — OR 7-3357	МИСТЕЦЬКИЙ ТАНОК:
		О. Гердан — в УМІ

Початок шкільного року:

у ВІВТОРОК, 1-го ВЕРЕСНЯ 1964 року.

Вписи відбудуться:

щоденно в год. 4-7 по пол., в приміщенні УМІ, 149, 2-га Ave.

Інформацій телефонічно: YU 2-5705

ЩОМІСЯЧНІ ВІСНИКИ І РІЧНІ ПУБЛІЧНІ ПОПИСИ
ПІВРІЧНІ І РІЧНІ СВДОЦТВА
МОЖЛИВІСТЬ УЧАСТІ В АМЕРИКАНСЬКИХ КОНКУРСАХ
ДИТЯЧИЙ ХОРГроші, вложені в науку музики в УМІ, — це вклад в характер, культуру
і самість Ваших дітей.

БОГ І БАТЬКІВЩИНА

„ВСТАНЕ УКРАЇНА“!

Т. Шевченко

Спілка Української Молоді Америки

— влаштує —

XIII ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ

МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ

ЗДВИГ СУМА

в днях 5, 6 і 7-го вересня 1964 року

на Оселі СУМА в Елленвілі, Н. Й.

В ПРОГРАМІ:

Субота, 5-го вересня:

- Год. 1:00 — Відкриття Здвигу, піднесення прапорів і денний наказ.
— Міжосередковий спортивний змагання.
Год. 7:30 — Святочний Шевченківський концерт.
Год. 9:00 — Забава з танцями, лотерія.

Неділя, 6-го вересня:

- Год. 10:00 — Служба Божя.
Год. 11:00 — Маніфестаційна частина, промова, привітання схвалення резолюцій.
— Дефілада Осередків СУМА.
— Мистецькі виступи Осередків СУМА.

Понеділок, 7-го вересня:

- Год. 10:00 — Закриття Здвигу.
— Дозвілля.

УВАГА! УВАГА!

В неділю 6-го вересня о год. 5:00 по полудні на спортовому майдані Оселі СУМА в Елленвілі

— відбудуться —

товариські спортивні змагання

КОПАНОГО М'ЯЧА

між командами
Американської Професійної Ліги „ТРИЗУБ“
і „НОРМОНСКОЇ СІЧ“ — Нью-Йорк, Н. Дж.

Запрошуємо на Здвиг всю Українську Молодь і старше Громадянство!

ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД

„ДНЯ ПРАЦІ“ НА СОЮЗІВЦІ!

над соняшним басейном вдень, при освітленім басейні
ввечері, під зоряним небом ночі

П'ятниця, 4-го вересня 1964

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ

при звуках оркестри „АМОР“

Субота, 5-го вересня 1964

КОНЦЕРТ

Виступають: П-ні РОМА ПРИЦМА — танки

ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ — баритон

При фортепіані: П-і ІВАННА ПРИЦМА

По Концерті ЗАБАВА

в залі і на платформі „ВЕСЕЛКИ“

Неділя, 6-го вересня 1964

КОНЦЕРТ

Виступають: П-і МАРІЯ ЛІСОГІР — сопрано

При фортепіані: П-і ОЛІА ДМИТРІВ

ВОКАЛЬНИЙ КВАРТЕТ СОЮЗІВКИ

Літостраді Карикатур

„ЖИВОГО ЛІСА МИКІТИ“

По Концерті ЗАБАВА

в залі і на платформі „ВЕСЕЛКИ“

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonskon, N. Y.

Tel.: Kerhonskon 5641 або 7361

Українська Автокефальна Православна Парафія в Річмонді, Мейн

Українці в Річмонді, Мейн, довго чекали на те, коли зможуть молитися в своїй автокефальній православній церкві. І дочекалися, коли 13 жовтня 1963-го року Архисирієв Паладій прислав до Річмонду священника о. М. Вареника. Присланий священник уже 17-го жовтня відправив першу Службу Божу, але людей було мало, бо вони були парохіями російської церкви.

Та о. М. Вареник не зражувався цим, він всіма силами старався зорганізувати українську автокефальну православну громаду. Він казав, що служіння громаді безкоштовно цілий рік, і що залишиться в Річмонді так довго, поки не збудує української церкви. Відправляв в білий каплиці (в хаті).

Здійснилися його мрії. Перебрав зиму, а на весні, як розцвіла верба і повільно квітла, то прийшли до української церкви нові парохіяни, між ними кубанські і донські.

Праця HELP WANTED MALE

ОТОЛЯРИ, ЩО РОБЛЯТЬ
ФОРМИ
Робітничі скриньки
Столярні
Помічники при пластичних
виробах
До поширеної фабрики
ментових рам. Всі користі і добрі
умови праці.
Eastern Shoebaker Corp.
Chimney Rock Ad.
Bound Brook, N. J.
HO 9-1600 Ext. 35

Business Opportunity

ПРОСЕРВІС-ДЕЛІКАТЕСЕН
Добрий дохід, \$1,500 до \$2,500
тижнево. Зростаюча громада.
Знаменито для подружжя. Тільки
недуга змушує продати 12
літ. бізнес. Ціна на скору
продаж. Треба оглянути, щоб
оцінити.
3202 Layton Avenue
Brook, N. Y. SY 2-7178
Перед 11 р. кличте TA 2-1688

Пластуни з Канади в Міннесоті

Від 19 липня до 2-го серпня в лісі біля Міннеаполісу відбувся табір, організований місцевим Пластовим Станцією. До табору приїхало також 50-членна група українських пластуни і пластунок з Вінніпегу. Всіх їх було по-над 100 осіб.

Провід табору складався з провідників - командантів для пластових відділів - старшого пластуна, юнацтва та новачка. Очолював табір голова Пластової Станції в Міннеаполісі ст. пл. інж. В. Мінкевич. Командантою для юначків - була Галя Коваль з Вінніпегу. Для юнаків - пл. сен. інж. Іван Колодницький. Для новачок - ст. пл. Ірма Корсунська з Міннеаполісу.

Відкриття табору започатковано Богослужбам. О. Лев Дорош відправив Службу Божу в католицькому обряді, дня 19-го липня, а прот. А. Кість відправив мораль в православному обряді 26-го липня.

Свящ. вигосили змістовні проповіді, в яких закликають до молитви бути вірними Україні, своїй церкві та народній, з якого вони походять. Провідників Пласту заклика-

ли працювати над вихованням нашої молоді та прищеплювати їй цінні духовні засади і думи християнської церкви.

В поплудневих годинах після відкриття табору відбулася збірка та підняття прапора. Було приємно дивитися на виступи пластової молоді, що в повній дисципліні й порядку перенесли цей пластовий акт.

При цих урочистостях командант інж. В. Мінкевич проголосив, що цюгоричний табір ставить своїм найголовнішим завданням пластовий вишкіл та чистоту рідної мови в таборі, що є найважливішою передумовою нашого національного сампізнання.

Вступ до табору для громадянства був визначений на певні дні в тижні, на які таборники приготували також цікаву програму, що складалася з поодиноких виступів пластової молоді біля вартів, дівчат-юнаків виводили чудові святоїванські хоріводи, гаїлки і т. д. Треба зазначити, що ці виступи, особливо канадської групи юначків, стояли на високому мистецькому рівні, які можна було б перенести і на більші сцени.

З повним задоволенням пригадали пластові програмні численні гості, - родичі та приятелі Пласту.

День 1-го серпня був присвячений на оглядини та ознайомлення таборників з містами Міннеаполіс - Ст. Пол. В неділю 2-го серпня пластуни мали нагоду навістити місцеві католицькі й православні церкви в Міннеаполісі, після чого був для них улаштований спільний обід при українській церкві св. Миколая, де страву на столах дала більше ста пластуни поблагословила настоятель цієї церкви о. М. Антохій. По полудні було офіційне закриття табору, на яке приїхали також провідники пласту з Вінніпегу та деякі родичі пластової молоді. На закритті промовіли: о. монсінйор Петро Лесків, - настоятель кат. церкви св. Константина в Міннеаполісі, пл. сен. інж. С. Корбутяк, - станиций з Вінніпегу, п. Б. Гунал, - голова Пласт-пріятелів з Міннеаполісу та ст. пл. інж. В. Мінкевич, - станиций з Міннеаполісу.

Того ж дня вечором відбулася пластова ватра та прощання таборників. На очах неодної юначки можна було помітити сльози з жалю й розлуку. Обмінювалися речами, збиралися підписи та приїмали собі спільну зустріч в таборі в наступному році, - на цей раз, правдоподібно в Канаді.

Закінчуючи цей репортаж, не можемо оминути, щоб не сказати кілька слів до родичів нашої молоді.

Незалежно від того, чи це пластова чи будь-яка інша українська молода організація, вони всі стремлять до того, щоб виховати в нашому молодому поколінні такі якості: 1) характер, 2) фізичне здоров'я, 3) знання. Ці молоді організації керуються в своїй праці таким порядком: 1) праця для своєї батьківщини, 2) церква, 3) для своїх ближніх та самого себе.

Саме це є найголовнішими та найбільш потрібними якостями у вихованні нашої молоді. Тому на обов'язку батьків є підтримати працю наших молодіжних організацій та нести їх ідеї в суспільство.

Коли це зробимо, тоді сміло й певно можемо сказати, що ніякі невдачі нам не будуть страшні. Бо „хто програв, нехай в собі вини шукає, - а щойно коли знайде хибу внутрішню, нехай шукає дальших - зовнішніх“.

Марія Кукуртза, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

Заклик

оо. Студентів із Вудстоку, Онтаріо, Канада.

Всесвітні Отці й Українська Громадо!

Монахи Студити, які від кількох літ прибули до Канади й замішались у Вудстоку, Канада, звертаються до Вас з великим проханням, просить Вашої ласкавої помочі й жертви на будову Церкви і монастиря для прослави Бога.

За благословенням Преосвященного Кир Ісидора Ворезького, вони почали грошову збірку на цю благородну ціль, і тому просить Вас, щоб Ви їм допомогли своїми жертвами відновити правдивий шесті й інші частини Український Чернечий Чин, як його був відновив наш упокійний Свя-

тець і Покровитель Митрополит Андрей, перед 60 літами в старім краю.

Вони вже почали будову Монастиря й Каплиці дня 25 липня, та на празник Успенія Матері Божої буде посвячення площі, на яке завітано Владика Кир Ісидор. Коли буде погода, то Архисирієв Служба Божу буде в саді, опісля задовсятє, та посвячення площі, й спільний обід в саді, як щороку.

Тому просить Вас, допомогти їм збудувати Монастир для прослави Бога. Той дім молитви буде рівночасно й Ваш, бо з нього будуть лінувати наші молитви за Вас, Киріторів й благодітелів, за ваші родини, й Ваших померлих.

Тому не пожалуйте Вашого дарку на цей дім молитви, а Господь винагородить Вам сторицею в цьому житті, та колиш по смерті вічною небесною славою.

Просимо ласкаво писати на адресу Отця Настоятеля:

Rev. Theobald Shewah,
Superior, of Studite Monks,
Box 10, Parkinson Ave.
Woodstock, Ont., Canada

Вказ наших жертводавців, які склали свої пожертви на будову Монастиря:

Преосв. Кир Ярослав Габро, Шинкаго \$ 350; Веч. о. кан. Бохневич \$ 50; невідома пані \$ 50 і \$ 100; упокійного Іллі Витрикуша, Комітет \$ 500; Дмитро Уманців, Нью Йорк \$ 700; Дмитро Стецюк, Саскатун \$ 200; Дмитро Ковальчук, Торонто \$ 350; Тома Данилак, Вудсток \$ 150; по \$ 100: Олександр Тихоліс, Дмитро Павличин, Тома Ватрох, Петро Візідла, Василь Еднук, Дітройт, п.н. Християна Віслювська, Грімсби; Ірина Решетилівич Дітройт \$ 120; Петро Харко, Шинкаго \$ 70; по \$ 50: Филип Димак, Вудсток, Іван Млинарський, Вудсток, Гр. Кузьма, Брандфорд, Ігор Горіх, Лондон. - Добровільні жертви прислали на суму: \$ 985.00.

Дякуємо всім жертводавцям, нехай Господь Бог сторицею Вам винагородить.

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ,
ДОМА ЛІПШЕ

Ціна - 85 ¢
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07308

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ,
ДОМА ЛІПШЕ

Ціна - 85 ¢
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07308

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ,
ДОМА ЛІПШЕ

Ціна - 85 ¢
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07308

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ,
ДОМА ЛІПШЕ

Ціна - 85 ¢
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07308

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

З'їзд Дрогобичан відбудеться у Філадельфії з кінцем цього тижня

Філадельфія, Па. - З'їзд Дрогобичан відбудеться тут в неділю 5, 6 і 7-го вересня у великій залі Горожанського Хлобу, 847 Норт Френклін вулиці. В суботу 5-го вересня відбудеться реєстрація членів з год 11-ї перед полуднем, а з год починається о год 1:30 по полудні. В програмі З'їзду є слово визначеного дрогобичанина, президента УНР в екзилі, д-ра Степана Витвицького, короткий спомина д-ра Віктора Падлавського про Дрогобиччину і доповідь д-ра Луїса Луцера про видання книжки про Дрогобиччину. В суботу заваба з музикою й танцями о год 8:30. В неділю о годині 12-ї Служба Божу в катедрі та Панахида за душі загиблих героїв Дрогобиччини. О год 1:30 по полудні почнеться обід - бенкет з промовами, привітаннями та мистецькою програмою, в якій виступлять відомі українські артисти. В понеділок, 7-го вересня, запланована прогулянка до історичних місць Філадельфії й околиці Зголосення слати на адресу:
G. HAWRYLIW,
515 W. Girard Av.
Philadelphia 23, Pa.

УСК і „Чорноморська Січ“ відбули передсезонові змагання

Футбольна дружина УСК-у з Нью-Йорку закінчила минулої неділі, 30-го серпня свою товариську зустріч із грецькою одиннадцяткою Гелленік СК зєрішеним вислідом 3:3. В цих завітаних змаганнях заступав були суперники УСК-у, а часами й брутальну гру. До перерви був безворітний вислід 0:0. Опісля УСК здобув у значній перевазі ведення 3:1, але греки зуміли це вирівняти рахунок. Ворог УСК-у Яблевський обороняв у цій грі карний удар. Ворота для УСК-у здобули: Дор 2 і Оскар 1.

„Чорноморська Січ“ з Нью-Йорку вийшла переможкою в товариських змаганнях з футболістами „Дойч - Унгари“. Кінцевий вислід 0:4 з дружиною, яка буде противником січовиків у недалеких виступах „Великої Дванадцятки Східної Конференції“, можна оправдати тим, що „Чорноморська Січ“ виступила до цієї гри лише з чотирма змаганнями основного першого складу. Вже в початкових хвилинах пройшлося січовикам встановити запасового воротаря на місце контуженого в голову Голуба.

Склад дружини „Великої Дванадцятки Східної Конференції“ вже остаточно устійнено елементарними змаганнями, які закінчилися минулої неділі. В них „Мінерва - Пфелцер“ перемогла 3:1 „Гунга-ріо“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

Нова українська професійна сила

8 серпня цього року в Університеті стейту Місури одержала звання магістра біокемії пані Людмила Сиротенко - Гетців.

Пані Людмила закінчила українську гімназію в Карлсфельді біля Міюхену в 1946 році. Приїхавши до США, вчилася в Сиракузькому Університеті, де одержала бакалавреат з хемії.

В цьому навчальному році пані Людмила Сиротенко - Гетців одержала стипендію університету стейту Кейтани, де буде продовжувати навчання в напрямку „освітлення докторського звания“.

Широкеручно вітаємо її з цим успіхом і бажаємо найліпших успіхів.

Ньюйоркський губернатор Рокефеллер відмовився започаткувати виборчу кампанію разом із віце - президентським кандидатом конгресменом Вільямом Міллером в місті Локтавіні, Н. Й. Рокефеллер свою відмову мотивував тим, що він вже давніше вирішив провести День Праці зі своєю родиною в снісному літньому домі в Сл Гарборі, Мейн. Але в політичних колах вважають відмову ньюйоркського губернатора за доказ холоду між ним і Голд-ротером та Міллером.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.

риво“ з Нью-Брансвіку, а „Гакоаг“ переміг вислідом 2:1 щойно в продовженні змагань „Айтрахт“. Обидва переможці, тобто „Мінерва - Пфелцер“ і „Гакоаг“ увійшли до південної групи „Великої Дванадцятки“.